

KAZALO

Uvodnik	2
Dragatušec med šolskimi dogodki	3
Dragatušec v vrtcu	21
Dragatuščevi intervjuji	27
Intervju s Stanislavom Dražumeričem	27
Intervju z Janom Gašperičem	28
Dragatušec v literarnih straneh	29
Zanimivi Dragatušec	41
Big Brother	41
Ema 2011	42
Moda	42
Justin Bieber	43
NEverjetnice	43
Dragatušec nas razvedri	46
Nasveti tetke Maje	46
Horoskop	48
Pobarvanki	51
Dragatušec zvesto tekmuje	52

UVODNIK

Pozdravljeni v letošnjem šolskem glasilu 2010/2011, za katerega smo se potrudili z vso močjo, da bo tak, kot smo si na začetku tudi zaželeli. Novinarji smo z urednico in učiteljico zavihali rokave in se poglobili v življenje naše šole.

V glasilu boste lahko prebrali veliko novega, a tudi res zanimivega. Ko boste listali po straneh, vam zagotavljamo, da se boste ob vsaki strani ustavili in prebrali vse do zadnje besedice, saj je napisano vse, kar smo to šolsko leto doživeli na naši šoli - športni, naravoslovni, kulturni, tehnični dnevi ... Skozi celo šolsko leto smo pridno sledili šolskim dogodkom in jih beležili.

Obiskali smo tudi naše malčke v vrtcu in poizvedeli, kaj vse so počeli. Uf, bili so dejavni na mnogih področjih. Najbolje pri tem pa je, da so se na vso moč zabavali.

Potopili smo se tudi v zanimivosti naše šole. Opravili smo intervjuja z našim učencem in ravnateljem, po internetu smo poiskali razne resničnostne šove pri nas. Nismo šli niti mimo naših učencev, ki so naredili veliko literarnih izdelkov; najboljše smo tudi objavili. Srečali se boste s horoskopom, nasveti, šalami, pobarvankama in križanko.

Za piko na i smo dodali še rezultate tekmovanj in natečajev. Preberite, kaj vse so ustvarili in dosegli naši pridni učenci. Vsem iskrene čestitke tudi z naše strani.

Ob prebiranju glasila boste zagotovo uživali.

»Uživajte srečne dni, zakaj življenje je le trenutek.« (Marguerite Yourcenar)

Uredništvo in zanesljivi pomočniki

DRAGATUŠEC MED ŠOLSKIMI DOGODKI

Prvi pohod od Radencev do Damlja

V četrtek, 2. 9. 2010, smo se učenci od 6. do 9. razreda odpravili na pohod po najjužnejši pešpoti Slovenije. Z avtobusom smo se odpeljali do Radencev, kjer smo začeli našo pot. Vso pot smo hodili ob reki Kolpi, kjer smo videli mnoge zanimivosti (izvir Trpotec, jez, stari mlin, jamo Kobiljačo in Francoski kamen).

Naš dan se je začel pred šolo. Avtobus nas je odpeljal do Radencev, kjer smo pričeli našo pot. Vreme nam je bilo zelo naklonjeno, saj je bilo ves dan sončno. Reka Kolpa nam je krasila razgled, saj je bila celo pot na naši desni stani. Videli smo izvir Trpotec, katerega voda velja za vodo večne mladosti. Zelo zanimiva se nam je zdela tudi jama Kobiljača, vendar si je nismo mogli ogledati. Na poti smo imeli tudi več nevšečnosti, saj je eden od učencev padel v vodo ob jezu. Učitelji so nam celo pot razlagali o zgodovini vasi in o dogodkih, ki so se tam dogajali. Imeli smo tudi dva dolga postanaka. Eden je bil pri jami Kobiljači, drugi je bil pa kmalu za njim. V vasi Breg smo si ogledali stari mlin. Na vratih starega mlina je označeno, do kod je segala voda v času poplave. Zelo zanimiva se nam je zdela zgodovina Francoskega kamna. Leta 1813 so tamkajšnji domačini pobili francoske vojake in jih pometali v reko Kolpo. Prispeli smo na najjužnejšo točko Slovenije - Kot. Imeli smo krajši postanek, da smo si lahko podrobneje ogledali točko ter malicali.

Našo pot smo zaključili ob prihodu v Damlj, kjer nas je pričakal avtobus, ki nas je odpeljal domov. Pohod se nam je zdel zelo zanimiv, vendar tudi malo naporen.

Eva Metež, Špela Prijanovič in Brigita Juršak, 9. r.

Pohod po Grajski-gozdni učni poti Obrh

Nad Obrhom je pohodniška učna pot. Prav na to pot smo se 2. 9. 2010 odpravili učenci 1.-5. razreda. Dobili smo se pred šolo, si razdelili malico in odšli na pot. Začetek Grajske-gozdne učne poti smo začeli v Obrhu. Najprej smo si ogledali zemljevid z vsemi postajami, na katerih smo se ustavljali.

Takoj za tem mestom je bila prva točka pohoda: Izvir potoka Obrščice. Občudovali smo cvetje in kapelico Marije. Tukaj smo pomalicali. Ko smo se najedli, smo si zaželeli željo, pozvonili in odšli v gozd. Prišli smo do gradu Turn, od katerega so ostale le še ruševine. Učiteljica je pojasnila, da je bil grad zgrajen pred 700 leti. Izvedeli smo, da je pod njim reka Podturnščica. Poslušali smo petje ptic. Takoj smo zaznali zvok srake. Nadaljevali smo s pohodom. Na sredi gozda smo se ustavili pri Francoski jami.

Anekdota pravi, da je jama dobila ime po Francozih. Francoske vojake so domačini med vojno zvezali in pometali v jamo, rešil pa jih je mimoidoči hlapec, ki je delal na gradu Turn. Pomagal jim je iz jame tako, da jim je podal manjše drevo z vejami, kar jim je služilo kot lestev. Od tod ime Francoska jama. Ustavili smo se tudi pri izviri. Najprej smo si ogledali izvir Kotel. Nekoč je bila na tem mestu vas. Voda je bila čista in pastirji so tam napajali živino in tudi sami pili. To je bila točka, kjer so si odpočili, kaj prigriznili in odšli naprej na pašo. Malo naprej smo opazovali še en izvir - izvir Sela. Ljudje so nekoč živeli blizu tega izvira zaradi vode. Tukaj smo si odpočili in nato nadaljevali s potjo. Prispeli smo do naslednje točke. Tukaj je nekoč stala cerkev, vendar je bila kasneje zrušena. Ostal je le še oltar. Domačini (Zapujci) so tam leta 2001 postavili križ in zvonec. Komaj smo čakali, da bomo vsi pozvonili nanj, da bi se naše želje izpolnile. Kmalu smo prišli iz gozda. Pot se je vila navzdol. Takoj na začetku - v Oberlincu smo opazovali vinograde, zidanice in ostale zanimivosti. Bil je lep razgled. Spet smo počivali, pokramljali, malo prigriznili in pili. Izvedeli smo, da se je sem nekoč naselil Marko, ko se je poročil. Od takrat so nekateri domačini to mesto imenovali »Pri Markotu«. Nekoliko naprej je stala cerkev Sv. Petra. Cerkev je bila leta 2006 obnovljena. Domačini so popravili streho, naredili prizidek, oče Tadeja Žagarja pa je financiral nov zvon. Okrog cerkve so spomeniki, videli smo tudi spomenik šestim padlim borcem med vojno. V Obrhu smo prišli še do ene cerkve - cerkve Sv. Lovrenca. To je bil zadnji postanek na naši poti. Naredili smo en velik krog: Začeli smo v Obrhu, pot nadaljevali po gozdu, prišli v Zapudje in spet v Obrh.

Iz Obrha smo odšli po isti poti nazaj v Dragatuš proti šoli. Počakali smo na avtobus in odšli domov. Nekateri učenci so odšli k podaljšanemu bivanju. Bili smo utrujeni, a kljub temu bomo imeli lep spomin na ta športni dan. Tudi vreme je bilo odlično.

Učenci 5. razreda

Ogled knjižnice in policijske postaje

V torek, 21. 9. 2010, smo se prvi in drugi razred z avtobusom odpeljali v Knjižnico Črnomelj.

Tam smo si ogledali knjige in predstavo. Potem smo odšli na Policijsko postajo Lokve. Videli smo pse, zapore, detektor kovin, alkotest, policijske avte in motorje ter lisice za na roke. Najbolj pa je bilo smešno, ko smo učiteljici Mojco in Vesno zaprli v zapor.

Tim Bukovec Kralj, 2. r.

Naravoslovni dan: Obisk ZRC in Festivala znanosti

V torek, 21. 9. 2010, smo se učenci od 6. do 9. razreda naše šole z avtobusom odpeljali v Ljubljano, kjer smo po naporni vožnji najprej obiskali SAZU - Slovensko akademijo znanosti in umetnosti.

Ogledali smo si nekaj najstarejših zemljevidov Evrope, Dalmacije in navsezadnje tudi naše Slovenije. Posebna zanimivost je, da hranijo tudi zemljevid, na katerem se je prvič pojavilo ime naše najvišje gore. Triglav je dobil ime po najvišji in najstrašnejši pravljичni živali: Troglavu.

Kasneje smo šli še v Cankarjev dom, kjer se je takrat odvijal 18. slovenski festival znanosti. Po veliki dvorani so bili razstavljeni izdelki učencev/dijakov različnih osnovnih/srednjih šol. Pri nekaterih smo si lahko naredili kakšen spominek. Nekateri srečneži so tudi prišli na televizijo. Isti dan so bili vključeni v Poročila na SLO 1. Potem smo si še ogledali, kako so osnovnošolci iz OŠ Breg s pomočjo eksperimentov predstavili dušik, kisik, vodik in helij. Nad eksperimenti smo bili vsi zelo navdušeni. Demonstratorji eksperimentov so tako pritegnili učence, da so postali natančni opazovalci in bili vsako minuto v pričakovanju, kaj se bo zgodilo.

Dan, prepleten z naravoslovjem, je bil odlična iztočnica za bodoče mlade raziskovalce, ki jih na OŠ Dragatuš ni malo.

Nina Helena Basarac, 8. r.

Športni filmi

22. septembra smo v Kulturnem domu Dragatuš imeli predstavitev ŠPORTNIH FILMOV. Vodili sva ga Katarina Pejčič in Eva Metež z glavnim voditeljem Benom ter njegovim zanesljivim računalniškim tehnikom, ki je spretno predvajal posnetke. Zraven smo imeli še dva pomočnika, ki sta morala ugaševati in prižigati luči med posnetki in govori.

Najprej so prišli na ogled učenci od 1. do 5. razreda (od 8.00 do 9.30). Ogledali so si veliko posnetkov o športnih aktivnostih, sanjah, željah, posledicah športov in risanko. Bilo jim je zanimivo in poučno. Po njihovem ogledu (od 9.30 do 11.00) so si predstavo ogledali najmanjši med nami, otroci iz vrtca. Za njih so nekoliko spremenili program, saj so isto temo predvajali skozi risanke. Otroci so se nasmejali. Čeprav niso vsega sprva razumeli, so za to poskrbele njihove vzgojiteljice. Srečni in nasmejani so odšli nazaj v vrtec. A končno so sledili najstarejši učenci, ki so prišli ob 11.00. Za njih se je vodil celotni program in predvajali vsi posnetki. Najprej so slišali uvodno pesem v šport. Sledili so posnetki, ki so opisali, kako so se odvijale prve olimpijske igre ter podobne športne prireditve. Zaključili so z videom o mnogih vrstah športov.

Bili smo zelo veseli in zadovoljni. Za nami je bil zelo zanimiv dan in vsi smo odšli proti domu s kančkom znanja več.

Katarina Pejčič, 9. r.

Obisk v gasilskem domu

V petek, 24. 9. 2010, smo se učenci od 1. do 5. razreda odpravili v bližnji gasilski dom. Tam so nas pričakali 3 gasilci.

Pokazali so nam gasilsko opremo, ki jo potrebujejo pri gašenju požara ter prometnih in naravnih nesrečah. Razložili so, v katerih primerih jih ljudje pokličejo na pomoč, v kolikšnem času so pripravljeni, da gredo lahko na pot, in za kaj vse morajo pri tem poskrbeti. Opazovali smo pozivnik, preko katerega so gasilci o nesrečah in požarih obveščeni, in voki-toki, s pomočjo katerega gasilci med seboj komunicirajo. Gasilec je opisal, kaj vse pri svojem delu potrebujejo. V vozilu smo videli vrv, motorno žago, cevi, črpalko, rokavice, čelado ... V notranjosti doma smo primerjali različne opreme

prostovoljnih gasilcev. Nekateri imajo še vedno stare, drugi nove uniforme. Razlikujejo se tudi škornji, ki lahko stanejo celo čez 100 €. Posedli smo se v veliko predavalnico, pred tem pa se posladkali z bonboni. Gasilci so nam pokazali revije, v katerih lahko najdemo številne zanimivosti, pomembna opozorila in nasvete v primeru nesreč. Pogledali smo si nekaj posnetkov in opazovali konkretno delo gasilcev v različnih primerih: izbruh požara, prva pomoč pri prometnih nesrečah, razna tekmovanja ... Naučili smo se tudi, česa ne smemo početi.

Odnesli smo veliko znanja. Spoznali smo, da so gasilska društva zelo koristna in pomembna, saj nam v sili vedno priskočijo na pomoč.

Kristijan Balkovec, 5. r.

Delavnica »Mit ali resnica«

V ponedeljek, 27. 9. 2010, smo se učenci 8. in 9. razreda udeležili delavnice Mit ali resnica. Delavnico sta vodili dve luštni dekleti po imenu Mateja in Manca (iz društva DrogArt).

Za uvod sta pripravili igrico. Na tla sta pometali liste, ki so bili polepljeni s sličicami. Vsak učenec si je izbral en list in povedal, zakaj si ga je izbral. Bilo je zanimivo. Nato smo dobili liste z vprašanji, na katere smo sprva sami odgovorili, nato pa smo jih skupaj pregledali. Vprašanja so bila zlasti o drogah in alkoholu. Eden od učencev je prebral vprašanje, na njega odgovoril, nato so ostali učenci še kaj dodali. Med delavnico smo uživali.

Učenci 8. in 9. razreda upamo, da bomo na šoli imeli še kakšno takšno poučno in zanimivo delavnico. Po končani delavnici smo se od punc poslovili in jima zaželeli srečno pot domov.

Živko Blagojević, 9. r.

Obisk vrtnarije na Brdarcih

Učenci 1. in 2. razreda smo šli v petek, 8. 10. 2010, na Brdarce in si ogledali vrtnarijo.

V rastlinjaku smo videli veliko rož in grmičkov. Najlepši so mi bili kaktusi. Vrtnar nam je povedal, da se kaktusi pozimi ne smejo zalivati, da ne bi zgnili. V vrtnariji imajo tudi stroj, ki jim pomaga pri delu, saj lončke napolni z zemljo, vrtnar pa samo posadi rožico. Po končanem ogledu smo imeli malico in se odpravili nazaj proti šoli.

Nika Kuzma, 2. r.

29. EX-tempore

V petek, 8. 10. 2010, smo se trije učenci iz OŠ Dragatuš odpravili na EX-tempore v Kanižarico. Od šole, kjer smo se dobili z dvema učenkama OŠ Vinica, smo se odpravili okoli 8. ure zjutraj.

Najprej smo dobili malico v gostišču Štajdohar. Pojedli smo in se počasi odpravili na ogled muzeja Rudnik. Vodil nas je vodič Janez. Spoznali smo zgodovino rudnika in njegove okolice. Po ogledu smo naredili še skupno »gasilsko«

fotografijo. Odšli smo nazaj k restavraciji Štajdohar, kjer smo dobili podlage za risanje. Nato nas je učiteljica Jasmina Kobe pospremila na ogled okolice. Izbrali smo si kraj, kjer smo risali. Učenci OŠ Dragatuš in OŠ Vinica smo se odločili, da bomo risali Sun Rollerjeve hišice. Izbrali smo si različne motive in začeli z risanjem. Najprej smo naredili skico, poslušali mnenje učiteljice, kasneje pa smo začeli z barvanjem. Ob 13. uri smo odložili čopiče in odšli na težko pričakovano kosilo v gostišče Štajdohar. Ko smo se najedli dunajskega zrezka in pomfrita, smo veselo odšli nazaj na svoja delovna mesta. Med delom nas je presenetila gospa Verica Marušič z Vašega kanala. Intervju je naredila z našim učencom in našo učiteljico. Nato smo počasi zaključili z risbami. Ob 16. uri nas je hišnik odpeljal domov, kjer smo se lahko končno umili, saj smo bili popackani z barvo.

Ta dan nam bo ostal večno v spominu, saj takšnega doživetja trije učenci OŠ Dragatuš (Katarina Pejčić, Kristjan Jarnevič, Eva Metež) nismo nikoli doživeli. Komaj smo čakali, da so bile naše slike razstavljene v prostorih gostišča Štajdohar, kjer smo si jih lahko ogledali 18. novembra.

Eva Metež in Katarina Pejčić, 9. r.

Kostanjev piknik

V petek, 15. 10. 2010, smo imeli pred šolo kostanjev piknik. Udeležili so se ga starši, učenci in učitelji. Piknik se je začel ob 16.00.

Naš priden hišnik gospod Lojze Puhek nam je spekel kostanje, ki smo jih sami nabrali in prinesli. Na zunanjem igrišču se je moški del obiskovalcev razdelil v dve skupini. V prvi skupini so bili sinovi, v drugi pa očetje. Punce in mame smo imele v telovadnici raznovrstne igre. Igrale

smo košarko, odbojko, badminton in namizni tenis. Punce od 5. do 9. razreda smo se razdelile v dve skupini. Prvi skupina se je imenovala Čarovnice, druga pa Čebelice. Kmalu je zunaj že dišalo po sveže pečenih kostanjih. Pojedli smo kostanje, popili čaj in se odpravili nazaj noter. Nato so se nam v telovadnici pridružili še fantje in očetje. Nekateri so igrali košarko, drugi pa nogomet. Nekatero punco so se le pogovarjale in se postavile v vlogo opazovalk.

Kostanjev piknik se je končal ob 19.00. Bilo nam je zelo lepo in komaj čakamo naslednji kostanjev piknik.

Špela Švajger, 7. r.

Obisk Srednje kmetijske šole Grm

V ponedeljek, 18. 10. 2010, smo se učenci 6.-9. razreda odpravili z avtobusom na Srednjo kmetijsko šolo Grm v Novem mestu. Tam so nas pričakali dijaki. Bili so naši vodje. Razporedili smo se v 4 delavnice, tj. aranžerstvo, vožnja s traktorjem, jahanje konjev in kmečke igre.

Opisal vam bom eno izmed delavnic, tj. vožnjo s traktorjem. Z dijakinjama smo se odpravili proti traktorjem, kjer nas je pričakal še en dijak šole. Pa smo začeli voziti traktor znamke New Holland. Bilo je zelo zanimivo, saj je bil traktor zelo velik. Nekateri od sošolcev se niso hoteli peljati, zato smo se ostali malce skregali, kdo gre še enkrat. Nato sta nas dijakinji odpeljali po razstavah. Ogledali smo si živali in spoznali različne poklice. Razkazali sta nam tudi šolo. Imeli smo predstavitev o gimnaziji in triletnih šolah. Po predstavitvah smo imeli malico.

Ob 12.30 smo se odpravili proti avtobusu, kjer nas je pričakal nasmejani šofer Robi. Poslovali smo se od dijakinj in odrinili proti Beli krajini. Med potjo smo se pogovarjali o doživetjih. Imeli smo se fajn, kljub slabemu vremenu.

Živko Blagojević, 9. r.

Komemoracija ob dnevu spomina na mrtve

V nedeljo, 31. 10. 2010, smo obeležili državni praznik - dan reformacije. Tega dne so KS Dragatuš, Zveza borcev NOB in OŠ Dragatuš organizirali žalno slovesnost ob dnevu spomina na mrtve.

Ob 9.00 smo se pred OŠ Dragatuš zbrali učenci, ki smo člani šolskega mladinskega pevskega zbor, ki ga vodi učiteljica Helena Konda. Imeli smo polurne vaje, nato smo se vsi skupaj odpravili k spomeniku padlim na trg v Dragatušu. Zapeli smo dve pesmi, s katerima smo se spominjali pokojnih prijateljev in sorodnikov. Naši dve učenki Nastja Gorše in Špela Švajger sta recitirali žalostinki in tudi gospod Tone Flek se je z govorom poklonil mrtvim. Končali smo ob 10.00 in se odpravili domov.

Katarina Pejčić in Staša Jesih, 9. r.

Na zdravniškem pregledu

V četrtek, 4. 11. 2010, smo imeli učenci 3. razreda zdravniški pregled. V Zdravstveni dom Črnomelj nas je odpeljal hišnik s kombijem.

Ko smo prišli, smo se usedli na klop in čakali, da nas medicinska sestra pokliče v ambulanto. Najprej smo imeli predavanje o zdravi prehrani. Potem smo šli k zobozdravniku. Po zobozdravniškem pregledu smo si pripravili cepilne knjižice. Nato smo se šli cepit. Najprej so šli v ambulanto fantje in potem še punce. V ambulanto smo šli po trije in zdravnica nas je temeljito pregledala. Nekateri učenci so se bali zaradi cepljenja, a je bil njihov strah odveč. Zdravnica dr. Tomčeva je bila z nami zelo prijazna.

Nato smo se odpravili s kombijem v šolo. Nekatero učenke smo puščali doma že ob poti.

Daša Bahor in Mojca Fink, 3. r.

Obisk Srednje šole Črnomelj

V četrtek, 4. 11. 2010, smo se učenci 9. razreda odpravili v SŠ Črnomelj, kamor smo se ob 8.00 z avtobusom odpravili izpred naše šole. Spremljala nas je učiteljica Silva Nagode.

Ko smo prispeli pred srednjo šolo, nas je tam pričakala naša vodja ga. Anica Željeznjak. Odpeljala nas je v pisarno g. Stanka Kastelica, ki nam je razkazal šolske delavnice, kjer izdelujejo rezervne dele. Po ogledu delavnic nas je sprejel g. Boris Šikonja, s katerim smo si ogledali prenovljeno športno in plesno dvorano ter fitnes. V mali računalnici smo imeli malico ter nato predstavitev programov in dejavnosti SŠ Črnomelj. Po predstavitvi so nam učenci ekonomske šole predstavili svoja lastna podjetja ter poslovanje z drugimi podjetji. Končno so nastopile težko pričakovane

kemijske vaje z našo bivšo učiteljico kemije go. Nevenko Makovec. Naredili smo dva poskusa, pri katerih smo se učenci zelo zabavali. Sledila je ura fizike, ki se je sprva nismo veselili, nato smo pa opazili, da bo ta ura zelo zanimiva. S pomočjo g. Marka Rožica smo si izdelali 3D-očala in si z njimi ogledali slike ter risanko Popaj.

S tem se je končal naš tehniški dan. Upamo, da bomo imeli še kakšen tak dan.

Eva Metež in Špela Prijanovič, 9. r.

Komemoracija pri spomeniku Franca Rozmana Staneta na Lokvah

V nedeljo, 7. 11. 2010, smo se odpravili na komemoracijo k spomeniku komandanta Staneta Rozmana v Lokve, saj se naša šola imenuje ravno po njem. Pred nastopom smo se zbrali pred šolo in vadili pol ure.

V Lokve smo prišli ob 11.00. Odšli smo k spomeniku, kjer je bilo že veliko ljudi. Učenci pevskega zbora smo zapeli dve pesmi in naši učenki sta zopet recitirali, a tokrat partizanski pesmi.

K spomeniku so odnesli šopek rož, med njimi pa sta bili tudi naša županja gospa Mojca Čemas Stjepanovič in metliška županja gospa Renata Brunskole. Z minutnim molkom smo počastili mrtve partizane in komandanta Staneta.

Iz Lokev smo odšli ob 12.30 in bili zelo zadovoljni s celotno komemoracijo. Zdi se nam zelo lepo, da lahko sodelujemo na takšnih prireditvah.

Katarina Pejčić in Staša Jesih, 9. r.

Obisk v vrtcu

V petek, 19. 11. 2010, smo učenke Nastja Saje, Ana Štajdohar in Žana Jesih obiskale malčke v vrtcu - skupino od 4 do 6 let - in jim predstavile čebelarjenje.

Predstavile in pokazale smo čebeljo družino in čebelje pridelke s pomočjo slik. Kmalu za tem je prišel čebelar g. Ivan Cvitkovič. S seboj je prinesel med, ki smo ga z otroki v vrtcu poskusile. Ko smo pojedli, smo imeli razne delavnice. Barvali smo pobarvanke o čebelici Maji, imeli smo nagradna vprašanja - za nagrado so bili medeni piškoti. Pripravile smo tudi delavnico izdelovanja čebelice.

Na koncu smo se od otrok poslovile s čebelarškim pozdravom: »Naj med!« Tako otroci v vrtcu, kakor tudi me, čebelarke, smo preživeli lep dopoldan.

Čebelarke: Nastja Saje, Ana Štajdohar in Žana Jesih iz 6. r.

Tehnični dan v Sun Rollerju

V petek, 19. 11. 2010, smo se ob desetih z učiteljico Jožico Medvešček Grobovšek odpravili v Kanižarico v proizvodnjo hišk Sun Roller.

Pred vhodom sta nas pričakali dve nasmejani gospe. Nato nas je ena popeljala po podjetju. Najprej sta nam pokazali kakšno podvozje imajo hiške, kako jih postavljajo, kako naredijo streho in kako jih opremijo. Ker smo dobili učne liste, smo gospe veliko spraševali. Nekateri so videli svoje znance ali prijatelje. Ker je ura tekla in nič ni rekla, je bil čas, da smo odšli. Na izhodu smo se še malo posladkali na avtomatu in odšli.

Za darilo smo dobili lepe, bele majčke, ki smo jih z veseljem sprejeli. Med potjo smo se pogovarjali o doživetjih.

Živko Blagojevič, 9. r.

Tehniški dan »Steklopihaštvo«

V petek, 19. 11. 2010, smo imeli učenci od 1. do 9. razreda tehniški dan z naslovom »Steklopihaštvo«.

Dan smo pričeli z zdravim zajtrkom, ki je bil sestavljen iz kruha, medu, masla in čaja. Iz podjetja LabTeh iz Ljubljane sta nas obiskala gospoda Boris in France in predstavila načine izdelovanja in oblikovanja stekla. Boris nam je povedal, da je v Sloveniji samo 5 steklopihačev. Osnova za izdelavo je kremenčevo steklo. Masa se mora segreti pri 1200 °C. Steklo se oblikuje na ognju v različne oblike predmetov. Pri izdelovanju izdelkov se masa s pihanjem lahko vleče, širi, oži, večja, manjša in tako nastanejo različni izdelki; v našem primeru je nastala vaza.

Po končani predstavitvi steklopihaštva so sledile likovne delavnice po razredih. Nekateri so poslikali okenska stekla, drugi kozarce, tretji pa so barvali različne okraske, kot so obeski za verižice, smrekice in prstane. Po malici smo učenci in učitelji v telovadnici šole nadaljevali s praktično izdelavo steklenih izdelkov. Izdelke smo izdelovali s pihanjem v različno velike kroglice. Naše izdelke smo lahko odnesli domov za spomin. Med tem sem opravila intervjuje z nekaterimi učenci različnih razredov, kot tudi z učitelji. Sledilo je kosilo, ki je bilo sestavljeno iz juhe, sojinih polpetov, pire krompirja, pudinga in soka. Tehniški dan se je končal s pospravljanjem delavnic in odhodom domov.

Ta dan je bil zelo zanimiv in poučen tudi zame, saj sem imela priložnost spoznati poklic steklopihača, ki je zelo redek in zanimiv.

Tanja Mihelič, 7. r.

Obisk v Gasilskem domu Dragatuš

V petek, 26. 11. 2010, smo se učenci od 6. do 9. razreda peš podali do dragatuškega gasilskega doma. Tam so nas pričakali tamkajšnji in okoliški gasilci. Ponudili so nam topel čaj.

Medtem ko smo se okrepčali, so nam gasilci začeli opisovati svoje delo ter prispevek našemu vsakdanjemu življenju. Videli smo tudi njihovi službeni vozili.

Sprehodili smo se okoli gasilskega doma, kjer so nam demonstrirali požar v kuhinji - goreče vrelo olje. Zdaj vemo, da tak požar lahko sami pogasimo z mokro krpo. Videli smo tudi požar v stanovanjski hiši, ki pa se žal ni pravilno iztekel, saj je zunaj snežilo in je sneg sproti gasil ogenj. Takoj za tem smo šli nazaj v njihovo garažo, kjer smo se igrali igrico. En učenec je držal cev na vedrovki, drugi pa je pumpal vodo. S skupnimi močmi sta nato pogasila

ogelj. Tako je tekmovalo več parov. Prve tri zmagovalne dvojice (Staša in Tanja Mat., Tadej in Kristjan J. ter Jan V. in Živko) so prejele nagrado, in sicer plišastega medvedka - gasilca. Ostali smo dobili čokolado. Potem smo se spet odpravili v predavalnico, kjer so nam s pomočjo računalniške predstavitve pokazali, kdo so in kaj delajo. Videli smo tudi različne posnetke s tekmovanj, pravnega gašenja požarov doma in strokovnega gašenja pri večjih požarih.

Naučili smo se tudi oživljati. »Sedaj lahko nekemu rešite življenje,« so nam povedale medicinske sestre iz črnomaljskega zdravstvenega doma.

Nina Helena Basarac, 8. r.

Korajža velja

V soboto, 4. 12. 2010, smo že tradicionalno pripravili pevsko prireditev Korajža velja. Na njej so se predstavili učenci od 2. do 9. razreda.

Slišali smo veliko slovenskih zimzelenih melodij, kot tudi tujih skladbic. Pri izvedbi Korajže velja sta nam pomagala Marjan Hvala, ki je naše pevce spremljal na klaviaturi, napovedovalka Aleksandra pa je za začetek zapela pesem Orion, da je pregnala napeto ozračje med pevci in gledalci. Na koncu smo preko anonimnega glasovanja izbrali zmagovalke, ki so postale: Ana Pavlinič, Eva Puhek in Špela Švajger. Špela in Eva sta si delili mesto skupne zmagovalke. Ob podelitvi priznanj sta naš ravnatelj Stanislav Dražumerič in učiteljica glasbe Helena Konda povedala par besed. Zmagovalki sta na koncu še enkrat zapeli svoji pesmici. Potem so se starši s svojimi otroki odpravili še v jedilnico na Miklavžev bazar in v Kavarno 9. razreda.

Letošnja Korajža je bila na žalost hitro končana, ker je bilo manj učencev kot prejšnja leta. Želimo si, da bi Korajža še naprej ostala tradicionalna in da bi se prijavilo še veliko učencev.

Nina Helena Basarac, 8. r.

Kavarna 9. razreda

V soboto, 4. 12. 2010, smo imeli učenci po koncu Korajže velja našo 5. Kavarno, ki je znova potekala v učilnici petega razreda.

Vendar smo tokrat imeli veliko več obiska, kot smo pričakovali, zato nam je hrane skoraj zmanjkalo. Najhitreje smo prodali »kremšnite«, ki jih je zmanjkalo že v prvih petnajstih minutah.

Kljub temu je bila Kavarna uspešna in upamo lahko samo, da bo vsaka naslednja zopet takšna. V Kavarni se zelo zabavamo.

Eva Metež, 9. r.

Delavnice in Miklavžev bazar

4. 12. 2010 smo imeli na šoli popoldanski »pouk«. V šolo smo prišli ob 13.00 ter se odpravili v delavnice z različnimi učitelji. Imeli smo štiri različne delavnice. Učenke 9. razreda smo bile z učiteljico Natašo Podhostnik. Okraševale in oblikovale smo razne stvari. V knjižnici je bila delavnica petja, ki jo je vodila učiteljica Julijana Turnšek Heij. Delavnico peke piškotov sta vodili učiteljici Jožica M. Grobovšek in Ljiljana Jankovič, likovno delavnico pa učiteljica Jasmina Kobe, pod vodstvom učiteljice Silve Nagode so v tehniški učilnici oblikovali tehniške izdelke. Na razredni stopnji so vsi otroci s svojimi učiteljicami okraševali svoje razrede.

Potekala je tudi generalka za Korajžo velja. V delavnicah smo se vsi zelo zabavali in bili zelo dobre volje, nasmejani in polni pozitivne energije. Učenci in prav tako učitelji smo se zelo dobro razumeli. Ob 15.45 smo imeli učenci 6.-9. razreda malico, učenci 1.-5. razreda ob 16.05. Nato smo imeli še eno uro, ki smo jo izkoristili za zadnje podrobnosti, ki jih nismo naredili. Ob 17.00 se je začela Korajža velja, ki je trajala do 18.15, Nato so se lahko gostje, starši in obiskovalci odpravili na Miklavžev bazar, ki je bil v jedilnici. Na voljo je bilo veliko izdelkov, ki smo jih naredili vsi učenci.

Vse skupaj se je končalo okoli 19. ure. Dan je bil za vse zelo lep in verjamem, da bo vsem ostal v lepem spominu.

Katarina Pejčić, 9. r.

Božično-novoletni ples

Učenci 9. razreda smo dobili idejo, da bi zopet po 15 letih uvedli ples. Zato smo se odločili, da ga bomo imeli v petek, 17. 12. 2010. Udeležili smo se ga učenci 6.-9. razreda. V šolo smo prišli ob 18. uri in vsi skupaj pričeli z okraševanjem telovadnice.

Začeli smo s plesom. Plesali smo na vso moč in uživali v glasbi ter ob tem bili vsi med seboj močno povezani. Ta občutek je bil neverjeten. Pripravili smo tudi karaoke, pri katerih so se Korajžniki predstavili z izbrano pesmijo, in predstavitev plesa HIP

HOP - tega so nam predstavile 3 učenke, ki to resnično obvladajo. Ko nas je mučila žeja ali lakota, smo se okrepčali v Kavarni, ki je bila tokrat brezplačna. Vsi smo resnično uživali, vključno z učitelji, in upamo, da bomo lahko vse skupaj čim prej ponovili. ☺

Nama se je zdelo zelo lepo, da so nam vsi učenci pomagali pri okraševanju in pospravljanju telovadnice.

Eva Metež in Katarina Pejčić, 9. r.

Športni dan na Beli

V sredo, 2. 3. 2011, smo se nekateri učenci odpravili na smučišče Bela. Odrinili smo ob osmih, še prej smo dobili malico. Bilo je snežno jutro in med potjo smo se pogovarjali ter komaj čakali, da pridemo na smučišče. Končno se nam je prikazalo majhno, vendar prečudovito smučišče Bela.

Vzeli smo si svojo opremo, se oblekli in dobili karte. Še preden smo odšli na sidro, nas je učitelj Srečko Dražumerič razdelil v skupine. Tako se je začela naša avantura na Beli. Boljši smučarji so takoj odšli na vrh in se smučali. Ta slabše je učitelj najprej preveril, da je ugotovil, kaj vedo. Smučali smo uro in pol. Nato smo odšli v okrepčevalnico, kjer smo pili topel čaj in jedli naše sendivče. Kasneje smo se zopet odšli smučat. Med smučanjem so nekateri padli, vendar se ni nobeden poškodoval. Napočil je čas da zapustimo smučišče.

Odšli smo težko. Naš športni dan je bil zelo razburljiv in zabaven. Uživali smo. Upam, da bomo imeli še kakšen podoben športni dan, kot je bil ta. ☺

Živko Blagojević, 9. r.

Pohod

2. 3. 2011 smo se učenci 5.-9. razreda odpravili na pohod po okolici Dragatuša. V šolo smo prispeli z drugim dovozom, si vzeli malico, se res toplo oblekli in se od šole odpravili okoli 9.30. Ker pa nas ni bilo tako veliko, ker so šli nekateri smučat na Belo, smo imeli za spremstvo le tri učiteljice, Silvo Nagode, Jasmino Kobe in Silvijo Špehar.

Skupaj z njimi smo opravili res zanimiv in prijeten pohod, ki je potekal od Dragatuša proti Črešnjevcu, Belčjemu Vrhju in na koncu še Mali Lahinji. Med pohodom smo se tudi nekajkrat ustavili ter se okrepčali z malico in pijačo. Pohod je bil sproščujoč, niti malo naporen, predvsem pa je bil poln smeha, dobre volje in dobrega počutja. Kljub temu da je bil zrak svež in je bilo kar hladno, nismo odnehali. Pot je trajala kar dobre 4 ure. V Dragatušu, kjer smo končali s pohodom, smo se vsi premraženi odpravili v šolo, kjer smo se malo pogreli s toplim čajem, nekateri pa so šli tudi na kosilo.

Okoli 12. ure smo se z avtobusom odpravili domov, malo utrujeni, pa vendar dobre volje. Dan je bil zelo pozitiven in verjamem, da je ta pohod vsem resnično koristil. Pa naj je bila to dobra volja, oddih ali pa sprostitev. Bilo je lepo. ☺

Katarina Pejčić, 9. r.

Informativni dan

11. in 12. februarja 2011 je potekal informativni dan za učence 9. razreda. Odločila sem se, da grem pogledat na Srednjo šolo Metlika - vzgojiteljska in v Frizersko šolo Ljubljana.

Na predstavitvi šol sem uživala in sem se na koncu le odločila za frizersko šolo, ker se mi zdi, da je ta najprimernejša zame in da bom uspešna v tem delu. Prijavnico sem oddala, zdaj pa upam le še na najboljšo! ☺

Katarina Pejčič, 9. r.

Kulturni dan – izdelava e-knjige

Učenci smo skupaj z našimi mentorji izvedli kulturni dan, na katerem smo izdelovali e-knjigo. Učenci od 7. do 9. razreda smo se razdelili v štiri skupine: poezija, pripovedništvo, film in ekskurzija.

2. 2. 2011 smo se dobili v šoli, kjer smo pričeli vsak na svojem področju izdelovati dele e-knjige, ena od skupin pa se je z mentorico odpravila na ekskurzijo. Ker nam je v sredo zmanjkalo časa, smo se odločili, da bomo nadaljevali v torek, 22. 2. 2011, med počitnicami. Tega dne smo se ob deveti uri zbrali v posameznih učilnicah, ki so bile določene za posamezno skupino. Dan je bil zelo pester, saj smo izdelovali različne plakate, igrice in snemali različne posnetke, ob katerih smo se vedno znova nasmejali.

Sami nismo vedeli, da je lahko tudi takšen dan v šoli tako zelo zabaven. Še posebej smo ponosni na svoj končni izdelek, ki si ga lahko v celoti ogledate na naši spletni strani.

Eva Metež, 9. r.

Pomoč dvoživkam

Akcija pod okriljem Zavoda RS za varstvo narave »Dvoživke potrebujejo našo pomoč, pomagajmo jim!« je potekala v Hrastu pri Vinici meseca marca. Udeležili smo se je tudi nekateri učenci naše šole.

V sredo, 16. 3. 2011, so dvoživke s pašnikov in vrtov do Gornjega kala na parjenje prenašali nekateri učenci 7. razreda. Pred avtomobilskimi kolesi so rešili kar okoli 800 dvoživk. Ostali učenci 7., 8., 9. razreda so se akcije udeležili v torek, 22. 3. 2011. Le-ti so dvoživke po parjenju v Gornjem kalu prenesli nazaj na pašnike in vrtove. Pomagala je tudi učiteljica Silvija Špehar. Pomagali smo večinoma krastačam, rosnicam, sekuljam ter planinskemu in navadnemu pupku.

Vsi učenci, ki smo se te akcije udeležili, smo veseli, da smo lahko pomagali našim žabam.

Brigita Juršak, 9. r.

Revija mladinskih pevskih zborov

31. 3. 2011 smo se učenci, ki obiskujemo mladinski pevski zbor, pod vodstvom Helene Konda, odpravili na revijo mladinskih pevskih zborov v ZIK Črnomelj. Avtobus nas je pobiral na postajah od 16. ure naprej. Pred nastopom smo imeli generalko. Z nami sta bili učiteljici Ivanka Šušтариč in Silvija Špehar.

V mali dvorani smo popravili zadnje »napakice« pred nastopom. Dobili smo malico in skupaj z učiteljicami pregnali tremo. Ob 18. uri se je prireditev začela. Mi smo bili na vrsti drugi, napovedal nas je Jaka Birkelbach. Zapeli smo tri pesmi, in sicer Sijaj, sijaj sončece, Pesem šivilje in Jaz pa vrtec bom kopala, za klavirjem pa nas je spremljal Andrej Kunič. Po nastopu smo dobili močan aplavz in s tem spoznali, da je bilo vredno toliko truda. Ko smo vsi odpeli, so nam podarili še priznanje in šopek za učiteljico. Odpravili smo se iz dvorane. Učiteljica Ivanka Šušтариč nas je povabila na sladoled.

Dan in sam nastop je bil res čudovit in srečni smo, da se lahko udeležujemo takšnih prireditev.

Katarina Pejčić, 9. r., in Tanja Mihelič, 7. r.

Čistilna akcija

16. 4. 2011 smo imeli čistilno akcijo ter tako nadomeščali dan med počitnicami, 26. 4. 2011. Ta dan je bil res zanimiv, kajti to ni bilo samo »navadno pobiranje smeti«.

Učenci smo bili razdeljeni v različne delavnice, in sicer učenke devetega razreda in dve iz sedmega smo pod vodstvom Silvije Špehar pripravljale zdravo malico - namaze in sadno solato. Postale smo prave »kuharice« in se tudi veliko naučile. Jasmina Strugar je prav tako imela svojo skupino učencev. S pisanimi barvami so barvali naša šolska igrala, da so zdaj živahnejša. Učenci bodo še raje »plezali« po njih. Naši fantje so zavihali rokave in popravili most v Dobreču z učiteljem Srečkom Dražumeričem. Nadarjeni učenci, Nina Helena Basarac, Jan Gašperič in Kristjan Panjan, ki so izdelovali raziskovalno nalogo, so pridno delali, da bo naloga pravočasno končana. Poleg njih sta bili naši učiteljici Nataša Podhostnik in Anita Vrtin. Razredna stopnja je pridno hodila po vaseh in pobirala smeti.

Okoli 11. ure so prišli vsi v šolo na dobro malico, šolske igre in dve uri dobre volje. Res je bil super dan! ☺

Katarina Pejčić, 9. r.

Delavnice »Diskriminacija, revščina in strpnost«

4. maja 2011 smo učenci od 6. do 9. razreda sodelovali v delavnicah, ki so se nanašale na pogovore o diskriminaciji, revščini in strpnosti. Na našo šolo je tisti dan prispela prijazna, a vendar stroga gospa, ki nas je poučevala o temah.

Učenci sedmega in osmega razreda smo si znanje pridobivali tudi za predmet DDE - državljanska in domovinska vzgoja ter etika, ostali pa so le pridno sodelovali.

Namen delavnic je bil razlikovati in ločiti ljudi med seboj, a hkrati jih poenotiti. Učenci smo bili pod (pre)budnim nadzorom učiteljev razdeljeni v preproste skupine po 4-5 učencev. Skupaj smo na A-4 liste narisali stereotip sodobne slovenske ženske in moškega. Preizkusili smo svoje likovne sposobnosti in nastali so zelo lepi izdelki. Nekateri bolj, nekateri manj. (Na)učili smo se poslušati in se pogovarjati s prijateljem.

S pomočjo delavnic smo se kar nekaj naučili, veseli pa smo bili tudi, ker smo delavnice zamenjali za kar tri ure »normalnega« pouka! Delavnice so bile poučne. Še prehitro so se končale ...

Nina Helena Basarac, 8. r.

Športni dan – plavanje v Dolenjskih Toplicah

V petek, 6. 5. 2011, smo se učenci 9. razreda po odpisanih NPZ-jih odpravili v Dolenjske Toplice. Odpravili smo se ob 9.30 in komaj čakali, da pridemo v bazen.

Pred vstopom smo se preoblekli in se odšli kopat. Fantje smo takoj skočili v vodo, punce pa so morale zbrati pogum in so nekaj minut za nami prišle v vodo, nekatere pa tudi z našo pomočjo. ☺ Prijetno smo se kopali, potapljali in skakali v vodo. Ker smo bili lačni, smo vsi skupaj odšli v restavracijo, ki je v toplicah. Ko smo se najedli, smo še kot poslastico pojedli sladoled, nekateri tudi po dva. Nato smo se zopet odšli kopat. Nekateri so počivali na ležalnikih.

Napočil je čas odhoda. Veseli, ampak tudi utrujeni smo se odpravili proti garderobi, kjer smo se oblekli in odšli proti avtobusu. Čakal nas je nasmejani voznik Robi. ☺

Živko Blagojević, 9. r.

Gospodinjski dan 9. razreda

V ponedeljek, 9. 5. 2011, smo imeli učenci 9. razreda gospodinjski dan z učiteljico Silvijo Špehar.

Pred kuhanjem smo si najprej ogledali film o prehrani, nato pa smo se odpravili izdelovat plakate na teme - prehrabena piramida, bonton pri mizi, hrana je energija ter hrana je gradbeni material. Svoje izdelke smo predstavili. Končno smo odšli preizkusit svoje kuharske sposobnosti. Razdelili smo si teme kuhanja in pričeli smo. Pripraviti smo morali rižoto s piščančjim mesom, korenčkovo juho, bananino mleko, palačinke z orehovim nadevom ter solato. Hrano smo vsi dobro pripravili.

Po končanem kuhanju smo se sladko posladkali in odšli domov. Kljub temu da je bilo treba pomiti »goro« posode, smo se imeli odlično.

Špela Prijanovič, 9. r.

Šolsko novinarstvo

Vsak ponedeljek 7. uro se učenci izbirnega predmeta TIS zberemo pred šolsko računalnico. Začne se naš novinarsko obarvan pouk pod vodstvom ene izmed najboljših učiteljic na šoli, to je učiteljica Nataša Podhostnik.

Na začetku ure zasede vsak svoj prostor za računalnikom. Učiteljica Nataša nam razdeli, kaj mora kdo narediti ali urediti. Med delom je veliko smeha in zabave; kdaj pa kdaj kateri učenec pove vic, da je še več smeha. Na koncu ure oddamo svoje delo učiteljici, ki ga doma pregleda. Na koncu šolskega leta učenci izdamo šolsko glasilo, ki smo ga poimenovali Dragatušec.

Skratka, učenci - novinarji (Živko Blagojević, Jan Gašperič, Katarina Pejčić, Staša Jesih, urednica Brigita Juršak, Špela Švajger, Špela Prijanovič, Eva Metež, Tanja Mihelič, Nina Helena Basarac) se imamo zelo lepo in zelo uživamo.

Živko Blagojević, 9. r.

Šport za zdravje

Vsak torek se učenci, ki smo pri izbirnem predmetu šport za zdravje, zberemo pred telovadnico in čakamo učitelja Srečka Dražumeriča.

Ko vstopimo v telovadnico, se postavimo v vrsto. Učitelj Srečko nam pove, kaj bomo delali. Nato se postavimo v krog in delamo vaje, da se ogrejemo. Zatem se spravimo k delu. Če je treba za delo kaj pripraviti, fantje takoj pripravimo. Če nam kaj ne gre dobro od rok, nam učitelj pomaga.

Pri pouku se zelo zabavamo; proti koncu pa dobimo še malo prostega časa. Takrat fantje igramo košarko. Ura je zelo super in vsi uživamo.

Živko Blagojević, 9. r.

Astronomski krožek

Prav tako kot lansko leto, smo imeli tudi letos astronomski krožek, ki ga je vodil Matej Grobovšek, mož naše učiteljice Jožice. Krožek je bil vsak četrtek od pol šestih do sedmih zvečer.

Zaradi slabega vremena letos nismo mogli gledati zvezd in planetov skozi teleskop, čeprav smo si to resnično zelo želeli. Zato smo ves čas porabili za teorijo. »Učitelj«, kot smo ga klicali, nam je predstavil veliko planetov in nam prijazno odgovarjal na tudi najbolj neumna vprašanja najmlajših (včasih tudi ne tako majhnih), kot so na primer: »S čim se planeti hranijo?« in »Za koliko oseb je ta teleskop?«.

Ker je bilo pri krožku veliko otrok različnih starosti, je bilo zelo pestro in nikoli nam ni bilo dolgčas. Med krožkom je bilo slišali veliko smeha, saj smo se ves čas zelo zabavali, kljub temu pa tudi veliko naučili. Bilo je lepo, dokler je trajalo. ☺

Eva Metež, 9. r.

Ustvarjanje likovno-umetniškega krožka

V času zimskih počitnic smo pri likovno-umetniškem krožku polepšali spodnji hodnik naše šole, saj je bil potreben prenove. Najprej je učiteljica Jasmina Kobe izbrala barve, nato pa nam je gospod hišnik pobelil stene, kasneje pa smo še mi z

učiteljico Jasmino narisali rože in stebre pri vratih ter jih pobarvali z živimi in kontrastnimi barvami.

Tako je naš hodnik spet zaživel, mi pa se počutimo še lepše. Tako bi radi nadaljevali tudi naprej, saj bi radi imeli celo šolo živahno in veselo.

**Učenci likovno-umetniškega krožka
in mentorica Jasmina Kobe**

21. šolski parlament

V ponedeljek, 28. 2. 2011, je bil v Občini Črnomelj 21. Občinski otroški parlament, ki so se ga udeležili predstavniki OŠ Loka, OŠ Mirana Jarca, OŠ Vinica, OŠ Dragatuš in OŠ Milke Šobar-Nataše pod vodstvom mentoric. Parlamenta se je udeležila tudi ga. županja Mojca Čemas Stjepanovič.

Letošnja tema otoškega parlamenta je bila Vpliv družbe in medijev na oblikovanje mladostnika. Razprava na to temo je bila zelo zanimiva, saj so otroci zelo podrobno opisali vpliv računalnikov, interneta, revij, reklam, nerealnih risank, španskih nadaljevanj ... na svoje obnašanje. Strinjali so se, da se premalo družijo na igriščih s svojimi vrstniki in da se preveč časa zadržujejo za računalniki.

Otroci so izvolili dva predstavnika, ki sta našo regijo zastopala v sredo, 2. 3. 2011, na regijskem posvetu v Novem mestu. Oba naša predstavnika sta se v ponedeljek, 21. 3. 2011, udeležila 21. Nacionalnega otroškega parlamenta, ki je bil v Državnem zboru v Ljubljani.

Večkrat si vzemimo čas in prisluhnimo našim otrokom. Menim, da bi bili zelo presenečeni, kaj vse nam imajo povedati.

Mentorica: Anita Vrtin

Tehniški dan – izdelava hladilne torbe

V torek, 25. 1. 2011, smo imeli petošolci tehniški dan. Izdelovali smo hladilno torbo.

Najprej smo poskrbeli za urejenost delovnega prostora, upoštevali vse elemente, pomembne za varnost pri delu, in rešili učne liste v povezavi s tem. Nato smo si ogledali fotografijo hladilne torbe, ki bo nastala, in posamezne faze, preko katerih bomo sledili načrtu. Neučakani smo se lotili dela. Bili smo samo štirje, saj so vsi ostali zboleli.

Na karton smo narisali mrežo škatle z danimi merami. Morali smo biti natančni pri merjenju, zato je bilo na začetku veliko radiranja. To smo izrezali in po ustreznih črtah prepognili. Podobno smo naredili še s stiroporom, ki smo ga rezali z rezalnikom. Bila je nova izkušnja za nas in dobro nam je šlo od rok.

Posamezne kose stiropora smo zlepili na ustrezno mesto na karton in vse skupaj spojili, da je nastala škatla - hladilna torba. Potrudili smo se še pri pokrovu in naredili ročaj zanj. Na koncu smo hladilno torbo prebarvali ali porisali.

Škoda, ker smo bili samo štirje. Z izdelki smo bili zadovoljni. Določene pomanjkljivosti so nas izučile, da bomo prihodnjič natančnejši.

Učenci 5. razreda

Kulturni dan – Domovina, ljubim te

V prvi šolski uri smo spregovorili o slovenskem jeziku. Najprej smo razlikovali med slovenskim knjižnim jezikom in slengom - govorico mladih - ki je vse bolj prisoten s svojimi vse množičnimi angleškimi in drugimi tujimi izrazi: ful, kul, the best, tamala, tastari, lift, bedno, zih, kao ...

Ker pa je slovenski knjižni jezik jezik, ki ga govorimo v šoli in drugih javnih ustanovah, prireditvah ..., je pomemben in mora ostati enoten za vse državljane, neodvisno od starosti, generacije, geografske pripadnosti Slovencev ali poklicne skupine ljudi.

Preko raziskav je bilo ugotovljeno, da se pomena slovenskega knjižnega jezika vsi premalo zavedamo in ga vse manj uporabljamo, saj so v veliki meri prisotna narečja ali interesne govorice (sleng, argo, žargon).

Da bi razlikovali med slengom in knjižnim jezikom, smo v trojicah zapisali pogovor in ga nato odigrali. Seveda nam je bil sleng zanimivejši, saj je v pogovoru mladih tudi pogostejši. Isti pogovor smo zapisali še v knjižnem jeziku in ga prav tako odigrali. Vse pogovore smo posneli. Pogovor v knjižnem jeziku je bil težji, saj so nam še vedno uhajale slengovske besede.

V naslednjih urah smo več časa namenili našemu največjemu slovenskemu pesniku Francetu Prešernu. Najprej smo izvedeli nekaj splošnih značilnosti o njegovem življenju in delu, nato smo sami raziskovali in iskali informacije s pomočjo različne literature. Razdeljeni smo bili po skupinah. Vsaka skupina je dobila svojo nalogo. Eni so pridobivali informacije o njegovem življenju - družini, odraščanju in njegovih ljubeznih, drugi so raziskovali njegovo šolanje, študij in poklic, tretji so iskali podatke o njegovem pomenu za Slovenijo, Slovence, o tem, kje se njegovo ime ali podoba danes pojavlja, na koga je vplival in ostale zanimivosti.

Vsaka skupina je zbrane podatke uredila po alinejah oziroma ključnih besedah, ki smo jih nato prenesli še na plakat. Delo na plakatu je bilo zahtevno, saj smo delali vsi hkrati. Vsak je prispeval svoj delež h končnem izdelku - s svojim raziskovanjem, zapisom in nenazadnje s svojo pisavo. Zato je tako pisan, predvsem pa poln bistvenih značilnosti, ki naj bi jih vedel vsak osnovnošolec. Plakat krasi naš šolski hodnik.

Zadnjo uro smo si ogledali še lutkovno predstavo *Domovina, ljubim te*, v kateri je lutkar preko pogovora med učiteljem (lutka) in živalmi (lutke) ter igralec v vlogi dobrega in slabega fanta razlikoval med knjižnimi in neknjižnimi izrazi in še na koncu skozi recitirane pesmi poudaril pomen slovenskega knjižnega jezika. Predstava je bila odlična, vsi smo uživali.

Učenci 5. razreda

DRAGATUŠEC V VRTCU

Ura nesramno zazvoni in me zbudi iz spanca. Kako bi še malo poležala, zaprla oči vsaj še za pet minut. Stegnem roko in prekinem zvonjenje ure. A glej ga zlomka, budilka na mobitelu se oglasi s svojim zoprnim glasom. Opomni me, da je zdaj res treba vstati. Skočim iz postelje - kaj pa mi drugega preostane - in grem v kopalnico. Nase navlečem sprane kavbojke, majico, obujem adidaske. Še jakna, torbica in že zaklepam vrata in se spustim po stopnicah navzdol iz svojega petega nadstropja bloka.

Vstopim v sončen dan. Pogled mi zastane na brezi, ki se je odela v nežne zelene liste. Mogočno drevo raste med bloki na miniaturni ravnici in razbija sivino asfaltnih površin, ki jih obdajajo parkirani avtomobili. Zdaj sem že boljše volje.

Sedem v avtomobil in se vključim v promet, ki se počasi premika po cesti v smeri Vinice. In stop! Promet zastane ob rdeči luči na semaforju. Nervozno pogledujem na uro in poslušam moderatorja Erjavca na radiu, ki napoveduje čas. Ura je 7.45.

Končno se kolona sive pločevine z mojim jeklenim konjičkom vred pomakne naprej in sem že iz Črnomlja. Vozim po predpisih, saj je na bencinski črpalki radar. Nasmejim se možu v modri uniformi, ki me cilja s »pištolo«, ki meri mojo hitrost. »E, dečko, nič ne bo!« rečem kar naglas in se peljem naprej. Jutranja nejevolja je že mimo, zdaj že prepevam ob glasbi iz radia.

Končno sem pred šolo. Parkiram avtomobil, ko na zvoniku vaške cerkve zamolklo in glasno osemkrat zadoni - ura je 8! Grem po stopnicah navzdol in sem že v vrtcu. Odprem vrata svoje igralnice in za trenutek obstojim na pragu. Z očmi hitro preletim prostor. Nekaj otrok pospravlja po mizah Cici-doje, ostali stojijo pri vratih, korak stran od mene. »Jutro!« pozdravim naglas. Otroške glave so obrnejo za glasom. K meni pristopi Neja in me pozdravi z nasmehom: »Jutro!« Naenkrat je okoli mene gruča otrok. Vsakega pozdravim poimensko. Vprašam jih, kako so kaj danes. Seveda so vsi dobre volje. Ker zamujamo na zajtrk, jih vprašam, ali so si že umili roke. »Ne še, zdaj si bomo!« mi odgovori Ema. »Zavijajmo rokave in si gremo pred zajtrkom umiti roke,« povem otrokom. Otroci si zavijajo rokave in se postavijo v kolono. Moj delovni dan v vrtcu se je začel.

Po zajtrku si otroci z Alenko umivajo zobke, medtem pobrišem mize v igralnici in pometem tla. Malčki se vračajo v igralnico. Približa se mi Rok: »Vladka, bomo šli na računalnik?« Nasmejem se malemu možu in mu razkuštram lase: »Rok, ko bo deževalo. Danes je lep dan, pa bomo odšli na sprehod. Ko bo deževalo, bom prinesla računalnik in takrat si bomo kaj ogledali na njem.« Ne povem stavka do konca (spet se pogovarjam sama s seboj), ko Rok že odide in strese poln zaboj kock na tla. Sede na tla in začne svojo igro s kockami. Otroški živčav polni igralnico. Vidim nasmejane, vesele otroške obraze, ko si izbirajo igrače. Nekateri se pridružijo Roku pri igri s kockami, drugi se igrajo s puzzli. Nastja leži v postelji, Julija jo pokriva, Ema oblači dojenčka, Neja potegne s police zaboj s torbicami. Naša »štiriperesna deteljica« - Domen, Bor, Matic, Urban (tako jih je poimenovala Domnova mamica) - je spet skupaj. Sedijo v krogu na tleh in si ogledujejo avtomobil, ki ga je Bor prinesel od doma, in ga glasno občudujejo.

S pogledom preletim igralnico. Danes smo v vrtcu vsi. 19 otrok šteje moja skupina, starih 2-4 leta. V letošnjem šolskem letu smo se poimenovali »Medvedki«. Spominjajo me na mlade medvedke. Igrive, nasmejane in radožive. Zatopljene v svoj otroški svet, kjer je veliko smeha, medsebojnega nagajanja. Za njih je vse igra, čeprav v njej spoznajo marsikaj novega. Učijo se vsakodnevnih situacij, ki nastajajo v igralnici, tkejo vezi prijateljstva in ostajajo povezani tudi takrat, ko naredijo napako in vedo, da to ni prav. Ampak, za njih je vse to igra, brezskrbno otroštvo v varnem okrilju vrtca, ki jim vsakodnevno nudi nove izzive. Kot vzgojiteljica svoje delo med otroki načrtujem, si določim cilje, ampak na koncu prevladajo otroci, njihove želje, interesi. Moji načrti se porušijo, saj prevlada zanimanje otrok, njihovo trenutno navdušenje nad dogodki, nad katerimi nimam nadzora. Pustim otrokom, da me popeljejo v svoj svet. Tu je vse enostavno, lahko.

Maškare so že zdavnaj mimo, a kako bi se lahko uprla Roku, ki se mi približa, me tiho prosi, da mu zavrtim pesmico Maškare. Vstavim CD in po igralnici se zasliši glasna glasba. Vidim Roka, njegov široki nasmeh. Zakrili z rokami in zapleše. Tudi ostali otroci pustijo kocke, da razmetane ležijo po tleh igralnice. Rztreseni puzzli ostanejo na mizi, posodice so posod po tleh, »dojenčki« ostanejo zavrženi na tleh. Otroci zaplešejo. V začetku plešejo sami, a kaj kmalu se primejo za roke in naredijo krog. Plešejo v krogu, se smeji in uživajo v veselih zvokih melodije. Glasba doni v naši igralnici in že so tu Račke. Starejši otroci poznajo gibe rok, telesa, povezane z melodijo, a mlajši obstanejo. Vem, da potrebujejo pomoč, zato preglasim glasbo s CD-ja s svojim glasom: »Roke, ritke!« Otroci me pogledajo. Vidiijo, kako gibam s svojim telesom, z rokami in me posnemajo. Potopimo se v svet glasbe in uživamo v veselih ritmičnih melodijah, ki nas potegne vase. Obrazi malčkov mi povedo, da jim je všeč, in plešemo naprej. Račke na potepu. Besedilo pesmice povežemo z matematiko. V začetku je bilo pet rač, ampak ena odide, ostanejo štiri. In tako naprej, dokler več ni nobene. Mali prstki se stegnejo. Štirje prstki, trije prstki, dva, en in nato se roke skrijejo za hrbet. Zaigra že druga pesmica - Avto. Tudi tukaj besedilo ponazorimo z gibi rok. Otroci plešejo še naprej na glasbo s CD-ja, ampak zanimanje za glasbo je upadlo, nekaj otrok se je že vrnilo k igračam, ki so do sedaj samevale na tleh. Odplešemo do konca in ugasnem radio.

Igralnica postane nekako tiha, sliši se le pogovor otrok, ki so se že vrnili k igračam. Malčki, ki so z menoj odplesali do konca, obstanejo. Oglasi se Urban: »Kaj ne bomo več plesali?« »Ne bomo več plesali. Alenka je narezala jabolka in čaka, da jih pojedete. Ko boste pojedli jabolka, nas čaka delo,« rečem in z roko pokažem na Alenko, ki postavi na mizo krožnik z narezanimi jabolki in tudi sama povabi otroke, da sežejo po njih. Otroci imajo radi jabolka. Okoli mize nastane dren, saj bi vsak rad segel po rezini prvi, a se kmalu konča, saj vsak otrok dobi svoje jabolko.

Medtem ko otroci jedo, si z Alenko organizirava nadaljnje delo. To so usmerjene zaposlitve, s katerimi otroke vzpodbujava, da spoznajo kaj novega, da utrjujejo svoja spoznanja ali pa le-ta nadgrajujejo. In katere so te zaposlitve?

GLASBA: Otroci imajo radi glasbo in velikokrat zaplešemo ob živahni glasbi s CD-ja. Alenka velikokrat pravi, da je glasba preglasna, a otrokom in tudi meni je všeč, če je glasno. Igralnico napolni ritem bobnov in orkestra ter potegne otroke v gibanje, v katerem si izmišljajo nove plesne korake in so na pravi poti, da postanejo mojstri plesa. Glasba je tudi petje. Poznamo že veliko pesmic in jih velikokrat prepevamo. Včasih petje popestrimo z igranjem na male ritmične in melodične instrumente. V igralnici nastane trušč, ki preglasi najino petje, zato utihneva in pustiva otrokom, da preizkušajo zvoke le-teh. Mali orkester izvablja glasne zvoke melodije, ki jih poznajo le otroci. Interes nad igranjem ne traja dolgo (uh, sreča za naju z Alenko, drugače bi naju bolela ušesa). Pospravimo instrumente in že nas čaka nov izziv.

JEZIK: Za nas velike je govor samoumeven, saj vemo vsi uporabljati pravilne besede v

pravilnem vrstnem redu (no, včasih se tudi nam zaplete jezik). A otroci se jezika šele učijo. Spoznavajo nove besede, tvorijo prve stavke. Jezik spoznavajo skozi različne zgodbe, deklamacije, vsakodnevne interakcije, ki nastajajo v igralnici. V vrtcu je veliko utrjevanja besed, ki so za otroke težko izgovorljive, glasov, ki jih nekateri otroci še ne morejo izgovoriti. Učenje poteka preko jezikovnih iger, v šaljivem

tonu in če otrok besede pravilno ne izgovori, ni nič narobe. V kolikor otrok pove novo besedo, ki jo z Alenko ne moreva »prevesti«, vprašava otrokovo mamico. Da, tudi to se zgodi - tudi midve z Alenko ne veva vsega. Naj vam dam primer: »bundadan«. To je nova beseda in sem potrebovala pomoč mamice: to je medved!

NARAVA: Naša šola je ena redkih šol, pa tudi vrtcev, ki ima v okolici veliko zelenja:

travniki, gozd, potoček, polja. Otroci spoznavajo naravo, jo opazujejo in raziskujejo v vseh letnih časih. Spoznavajo ekologijo, ki nas vse zavezuje, da skrbimo za čisto in urejeno okolje, ločujemo odpadke in varčujemo z energijo. Naravo poveževa z živalmi, spoznavamo njihovo življenjsko okolje, prehrano in gibanje. Na naših potepih po poljskih poteh opazimo divjega zajca, ki beži čez polje, opazujemo v daljavi srnice ali

pa v gozdičku s svojim glasnim kričanjem preglasimo brenčanje čebel in splašimo jato ptic. A včasih smo tudi tihi. To je takrat, ko v senci dreves nabiramo gozdne jagode ali za našo šolo, ko se sladkamo z ribezom. Spoznavamo zdravo prehrano in skrbimo, da smo zdravi, močni in vedno pripravljeni za akcijo.

GIBANJE: Otroci so vedno v gibanju. V naši igralnici je njihovo gibanje omejeno, zato izkoristimo vsak dan za gibanje na prostem. Veliko šolsko igrišče kar vabi otroke, da plezajo na igrala in preizkušajo svoje plezalne sposobnosti. Večjim otrokom naše skupine to ni problem, mlajšim pa se zatakne: gor gre veliko lažje, dol je že težje in potrebujejo najino pomoč. Ko so varno na tleh, jima ponudiva otroška kolesa, avtomobile ali skiroje. Z njimi se

vozijo po igrišču, tekmujejo ali pa le uživajo v vožnji. Mirnejša igra poteka na peskovniku. Malčki se igrajo z raznovrstnimi lopaticami, kanglicami. Kopljejo po mivki in polnijo kanglice. Mivka otroke potegne v igro in otroci se prelevijo v arhitekto:

gradijo ceste, predore, »potičke«, ki jih okrasijo s suhimi vejicami, ki odpadejo z dreves.

V igri z mivko poteka med otroki komunikacija, ki se včasih zaostri. Polna lopatica mivke pristane na glavi otroka, ki se ne pusti »komandirati« drugemu otroku, ta pa mu seveda vrne in že je tukaj pravo bojno polje. Prepir seveda prekinem jaz ali Alenka - katera je pač bližje. Otrokom očistiva mivko in ju posedeva na klop, da razmislita, kaj sta naredila narobe. Malčka naju grdo gledata, včasih v jezi zajokata:

»Bom mami povedal!« Ko se pomirita, se pogovorimo in otroka se gresta igrati naprej. V igri sta zopet tovariša, nesoglasje je pozabljeno. Naše igrišče uporabljajo tudi šolarji.

Velikokrat je tam »gužva« in malčkov ne bi videla dobro, ker bi se v množici otrok porazgubili. Takrat gremo na sprehod po šolski okolici ali na travnik, kjer se lovimo, tečemo, skratka uživamo v zelenem okolju.

MATEMATIKA: V vrtcu se zavedamo, da je matematika pomembna. Spremlja nas na vsakem koraku. Otrokom želiva približati matematično mišljenje, pojme, števila. Matematične izraze vpletava v zgodbe, pesmice, deklamacije, didaktične igre in v spontano igro. Vzodbujava jih, da matematične izraze uporabljajo tudi sami. Kot primer bi navedla vsakodnevno obujanje otrok. Saj veste: levi čevelj na levo nogo. A v naši skupini ni vedno tako. Otrok se trudi, da bi se sam obul, a mu ne gre in ne gre. Ko opazim, da ima težave, pristopim k njemu. »Ne gre?« ga vprašam. No, vprašanje je res neumno, saj vidim, da mu res ne gre. A želim, da otrok sam ugaane, kaj dela narobe. Če se še vedno neuspešno trudi naprej, mu predlagam, da vzame drugi čevelj. Zdaj se obuje sam. Pohvalim ga: »Vidiš, da gre!« Takšne in drugačne

nogo. A v naši skupini ni vedno tako. Otrok se trudi, da bi se sam obul, a mu ne gre in ne gre. Ko opazim, da ima težave, pristopim k njemu. »Ne gre?« ga vprašam. No, vprašanje je res neumno, saj vidim, da mu res ne gre. A želim, da otrok sam ugaane, kaj dela narobe. Če se še vedno neuspešno trudi naprej, mu predlagam, da vzame drugi čevelj. Zdaj se obuje sam. Pohvalim ga: »Vidiš, da gre!« Takšne in drugačne

vsakodnevne situacije so priložnost, da se otrok uči na lastnih napakah in sam najde rešitev problema, hkrati pa osvoji znanje, ki mu je v pomoč.

LIKOVNA DEJAVNOST: Otroci imajo radi tudi likovno dejavnost. Ustvarjajo z glino, slanim testom in drugim materialom, ki ga oblikujejo. Zmešajo testo in ga izrežejo z modelčki za piškote. Spečemo jih v kuhinji. Tudi to je dejavnost, v kateri razvijajo finomotorične spretnosti in se hkrati zabavajo.

Spoznavajo barve, jih pravilno poimenujejo in rišejo ali barvajo z barvnimi svinčniki, voščenkami in tempero. Da je tempera bolj tekoča, pa tudi prijetnejša na dotik, dodava milo, kar pomaga pri pranju rok, saj se zaradi mila barva lažje spere. Ko ustvarjamo s tempero, potrebujemo zaščito za obleko: »rokavčke« in predpasnike. Kljub zaščiti se zgodi, da si kateri izmed otrok obriše umazane roke od barve v obleko. Kaj pa če si barvo kateri od otrok nanese na lase? Da, tudi to se zgodi. Situacija, v kateri z Alenko ne vea, če bi se smejali ali jezili. Seveda se ne smejiva (obrneva se stran od otrok in se hihitava, saj je otrokova glava kot glava petelinčka, če je rdeč pramen las, ali pa papagaja, če je barva na laseh zelena, rumena ali morda). Ostaneva resni. Če bi se nasmejali, bi dobili otroci vtis, da je to zanimivo in fajn, če si pobarvaš lase, in bi bilo pobarvanih glav več! Torej si nadeneva strogi obraz in okregava otroka, potem pa v kopalnico in mu umijeva glavo. Ker v vrtcu ni fena, Alenka skoči po svoj fen domov in težava je rešena.

DRAMSKA UMETNOST: Najbrž ste se zdaj nasmejali! Dramska umetnost v naši skupini? O, ja! Je! Tudi otroci zaigrajo njim znano zgodbico! Izdelamo sceno za igrico, kostume, ritmične instrumente, s katerimi spremljajo »odrsko dogajanje«, in otroci, igralci, zaigrajo zgodbo. Veliko je improvizacije, ampak okvirna zgodba ostane enaka originalu. Vmes je smeh, tudi trenutna zadrega, ampak igrico otroci uspešno zaključijo. Na koncu je seveda velik aplavz!

IKT: je informacijsko komunikacijska tehnologija. To je uporaba računalnika, fotoaparata in ostale tehnologije pri delu z otroki. A kot vzgojiteljica se moram izobraževati tudi sama, torej iti v tok s časom in tehnologijo, ki zahteva določeno znanje. V spoznavanje in obvladovanje IKT je bilo potrebno vložiti veliko časa in truda. Rezultat mojega znanja iz računalništva je urejanje naše vrtčevske spletne strani. Kot novost sem letos uredila spletno učilnico, ki se bo tekom let nadgrajevala.

V naši igralnici je vedno prisoten fotoaparata. Fotografije redno razvijam in so razstavljene na hodniku. Trenutke, ujete na fotografije, si lahko ogledajo starši, pa tudi vsi ostali, ki se sprehodijo po hodniku vrtca.

Velikokrat se naša igralnica spremeni v »vrtčevski kino«. Na steno obesim veliko platno, prinesem računalnik, projektor, zvočnike. Alenka igralnico zatemni in otroci

sedejo na stolčke. Z zanimanjem spremljajo videoprojekcijo: fotografije, na katerih so otroci v različnih dejavnostih, videoposnetke otrok pri igri, pa tudi digitalne zgodbe in risanke. IKT ima veliko prednost - posnetke shranim na CD in si jih lahko ogledamo kadar koli. Kot vidite, sem navdušena nad tehnologijo, prav tako kot moji varovanci.

Danes je moj delovni dan v vrtcu končan. Pozdravim otroke, pomaham v slovo in zaprem vrata igralnice. Še nekaj korakov in že sem na izhodu iz šole. Topli žarki me pobožajo in stopim v lep, sončen popoldan. Prav takšen je bil tudi del dneva, ki je za menoj. Sončen, zanimiv in prav nič nam ni bilo dolgčas. Zato imam rada to svojo službo. Nikoli ne vem, kam me bodo otroci popeljali, a rada imam malčke, njihovo igrivost, navdušenje in nepričakovane izzive, ki mi jih vsakodnevno prinašajo otroci. Danes smo bili na travniku. Tekali smo po zelenem travniku in lovili metulja, poslušali smo brenčanje čebel nad cvetočo akacijo. »Moram malo pobrsirati po Googlu in poiskati fotografije malih živali, ki živijo na travniku. Vem, da jim bo to všeč,« razmišljam tiho. »In za Roka najti risanko, Čebelica Maja bo primerna, saj bodo otroci spoznavali, kako živijo čebele. To bo primerna tema v načrtovanem sklopu.«

Sedem v avtomobil in speljem. Za menoj ostaja Dragatuš. »Opa, naš računalnikar, učitelj Srečko, je povedal, da je šola kupila interaktivno tablo. Res je v matematični učilnici naše šole, ampak, kmalu bodo počitnice in bi si skupaj z otroki pogledali, kako deluje,« razmišljam naprej.

Da, tudi to je del moje službe. Po končanem delu razmislim, kaj je bilo otrokom všeč in kaj so novega spoznali ter že načrtujem naprej, kaj jim še ponuditi in kako vzbuditi njihov interes. Učim in vzgajam otroke, a vzgajajo in učijo tudi otroci mene. Cilj vseh nas pa je, da vsi skupaj preživimo lep in zanimiv dan v vrtcu. Sicer pa - jutri je v vrtcu nov delovni dan.

Vladka Štrucl, vzgojiteljica

DRAGATUŠČEVI INTERVJUJI

Intervju z ravnateljem Stanislavom Dražumeričem

Našo šolo vodi nov ravnatelj, in sicer Stanislav Dražumerič. Na šoli poučuje tudi predmet kemijo.

1. Izvedeli smo, da ste otroštvo preživali tukaj v Dragatušu. To pomeni, da ste našo šolo tudi vi obiskovali. Kakšne spomine imate nanjo?

»Spomine na to šolo imam najlepše. Imel sem tudi srečo, da sem bil med prvimi učenci tukaj, saj sem s starši živel med otroštvom v Dragatušu.«

2. Ali ste kot učenec te šole kdaj pomislili, da boste postali ravnatelj OŠ Dragatuš oziroma ali ste imeli kot otrok to željo?

»Ravnatelj ne. Imel pa sem željo postati učitelj na tej šoli.«

3. Za katero srednjo šolo ste se odločili?

»Obiskoval sem gimnazijo v Črnomlju.«

4. Kako to, da ste se vrnil v Dragatuš po tolikih letih?

»V Starem trgu sem bil ravnatelj. A sem dobil možnost za spremembo in najprej sem pomislil na Dragatuš, ker je moj rojstni kraj.«

5. Ali vam je žal, da ste postali ravnatelj majhne in skromne šole?

»Ne, ker sem imel že prej izkušnje z manjšo šolo.«

6. Na naši šoli ste ravnatelj in tudi učitelj kemije. Kakšno se vam zdi poučevanje na naši šoli?

»Poučevanje je enako kot na vsaki drugi šoli, ni razlik. Ker pa sem ravnatelj, se težje posvetim temu delu.«

7. Vemo tudi, da imate družino. Zanima nas, koliko otrok imate in kje se šolajo.

»Imam dva otroka, hčerko in sina. Hčerka se šola v gimnaziji v Črnomlju, sin pa študira v Ljubljani.«

8. Če smemo vprašati: Koliko časa ste že poročeni s svojo ženo?

»Srečnih 26 let.«

9. In še za konec?

»Hmm ... Tukaj se kar dobro počutim, dobro se razumemo s sodelavci, za enkrat tudi z učenci. Želim si, da bi dragatuška šola postala poznana po svojih dosežkih in da bi učenci dobili vsa potrebna znanja, ki jih bodo potrebovali pri nadaljnjem šolanju.«

Eva Metež, Brigita Juršak in Špela Prijanovič, 9. r.

Intervju z Janom Gašperičem

Za intervjuvanca smo si izbrali Jana Gašperiča, ki je učenec 9. razreda OŠ Dragatuš. Za njega smo se odločili, ker se nam zdi zelo zanimiva oseba in verjamemo, da lahko izvemo marsikaj, povrh vseh pa izvrstno igra tamburico ter je član Dobreča.

1. Vemo, da že dolga leta igraš tamburico. Zanima nas, koliko časa točno?

»Hm ... 6 let. ☺«

2. Od kdaj si član Dobreča?

»Od prejšnjega leta (2009).«

3. Kolikokrat na teden imaš vaje?

»5-krat na teden.«

4. Kaj še rad počneš, razen tega, da igraš tamburico?

»Igram računalniške igrice, pišem programe, gledam TV, visim na facebooku itd.«

5. Zdaj si tudi že v 9. razredu. Ali imaš že kakšne cilje, kako naprej?

»Rad bi postal programer. Najprej bom šel v Gimnazijo Črnomelj, nato pa se bom odpravil ne vem kam. :D«

6. Kako ti gre v šoli?

»Dokaj super. :P«

7. Bi nam lahko razkril, ali si zaljubljen in v katero osebo?

»Da, sem. ☺ :\$ Osebe pa ne bom razkril. :P«

Staša Jesih, 9. r.

DRAGATUŠEC V LITERARNIH STRANEH

Barčica

Trije fantje so pluli, pluli in pluli. Čez tri tedne so postali zelo utrujeni in na barčici so zaspali. Zbudili so se čez tri ure in bili so čisto na drugem koncu morja.

Hitro so začeli veslati v drugo smer. Čez nekaj časa se jim je začel približevati zelo velik val. Poskusili so se mu odmakniti, ampak jim ni uspelo. Val jih je prevrnil, ampak eden od fantov ni vedel plavati in se je takoj potopil. Druga dva fanta sta ostala sama in postalo jima je dolgčas. Odločila sta se, da se bosta potrudila in poskušala priti na konec morja.

Minilo je že pet mesecev, ondava pa še nista prispela. Na barčici sta zaspala in se zbudila šele čez dva dni. Ko sta odprla oči, sta videla, da sta na koncu morja. Skakala sta in kričala od veselja. Tam je bila zelo velika krogla in na njej je pisalo: ČUDEŽ, KI TE ZAČARA V ČUDEŽ. Fanta sta mislila, da ko vstopiš v to kroglo, ju bo leta začarala v zlato. Vstopila sta in zdelo se jima je, kot da se je krogla vrtela v krogu. Čez nekaj časa sta videla, da se je krogla ustavila. Pogledala sta se in nikjer ni bilo zlata. Bila sta enaka kot prej. Vrata so se odprla in izstopila sta. Pogledala sta okoli sebe in bila sta na začetku morja.

Bila sta zelo jezna, ker se jima želja ni uresničila. Tako se jima je končal ta dan in odšla sta vsak v svoj dom.

Tjaša Rogina, 6. r.

V začarani deželi

Nekoč v stari hiši zraven potoka je živela čarovnica. Bila je zelo hudobna. Ljudje je niso imeli radi, ker je prijazno deželo začarala v hudobno.

Nekega dne je k njej prišel fant, ki je ni poznal. Prosil jo je za hrano in vodo. Čarovnica ga je zvalila v hišo. Dala mu je hrano in vodo.

S čarovnico sta živeli lisica in ptica, ki ju je s čarobnim prahom začarala v hudobni živali. Kradli sta drugim ljudem v začarani deželi in nosili čarovnici hrano.

Tako je začarala tudi fanta, da je postal hudoben in da je kradel.

Nekega dne jim je naročila, naj gredo v vas. Fantu to ni bilo všeč. Čarovnica mu je zagrozila, če ne gre, ga bo začarala v pajka in ubila. Lisici tudi ni bilo všeč, ker je bila že stara in ni mogla več hoditi. Čarovnica jih je spodila in jim naročila, da se morajo vrniti do mraka.

Hodili so po gozdu. Ptica jim je kazala pot. Lisica ni imela moči, da bi hodila. Fant jo je prijel v naročje in jo nosil. Vsi trije so postali prijatelji in so se odločili, da se več ne vrnejo k čarovnici.

Ko so hodili po gozdu, so zagledali majhno hišo. Potrkali so in odprla jim je dobra vila. Prosili so jo, ali jih lahko začara nazaj. Odgovorila jim je, da ne more, ker ji je čarovnica ukradla čarovni prah. Ptica se je spomnila, da ve, kje ima čarovnica skrit

prah. Ptica ga je šla iskat. Vzela je prah in na njegovo mesto nastavila drugi prah. Vila jih je s čarobnim prahom začarala in vsi so bili prijazni in živeli so pri vili.

Ker lisice, ptice in fanta ni bilo nazaj, se je čarovnica odločila, da gre čarat naprej. Vzela je prah in se ponesreči posipala z njim. Ker prah ni bil pravi, čarovnica ni mogla več hoditi. Lisici so se pa noge ozdravile.

Čarovnica je bila kaznovana za vse svoje hudobije. Ptica in lisica sta bili hvaležni fantu, ker je bil prijazen z njima. Dobra vila je bila vesela, ker ni živela sama in ker se je tudi maščevala čarovnici, ki jo je vedno strašila. V deželi je bilo zopet veselo in mirno.

David Lozar, 6. r.

Barčica

Trije fantje so se ustavili na otoku ter se dogovorili, kam gredo. Miha je rekel: »Gremo proti jugul!« Vsi si se strinjali z njim.

Pluli so dva tedna, dokler niso prišli do obale. Nato so stopili na obalo in zagledali malo hiško. Ko so jo pogledali od blizu, so videli, da je zapuščena. Aljaž je rekel, da si gre od blizu ogledat notranjost. Ko je prišel nazaj, je rekel, da je hrane dovolj za štiri mesece. To sta slišala ostala dva fanta in bila vesela. Vselili so se in si preuredili hišo. Miha je vprašal: »Kaj bomo naredili, ko bo hrane zmanjkalo?« »Bomo pa šli naprej.« je rekel Aleš. Vsi žalostni so se odpravili v hišo.

Na otoku so bili štiri mesece, nato je Aljaž rekel: »Nikoli se nam ne bo uresničila želja, da bi ostali tukaj v tej prelepi hiški.« In so odpluli naprej. Od takrat nobeden ne ve, kje so trije fantje in barčica.

Anamarija Rožman, 6. r.

Homer: Odisej na Kozjem otoku (nadaljevanje konca)

Ko je velik val ponehal, so ugotovili, da ladja pluje proti Kozjemu otoku. Tako so ladjo skrili v skrit kotiček. Odisej je rekel: »Zdaj pa gremo na sprehod po otoku in ovce gredo z nami.« Tako so hodili in hodili po otoku. Tu je bil zelo gorski zrak.

Odisej je rekel, da hoče zavladati temu otoku. Imel je veliko zelenih pašnikov, na katerih je živelo veliko koz. Glavni med kozami je bil kozel Dolgorog. Bil je majhen, postaven in imel je zelo dolge, zvite rogove. Vse koze so ga poslušale.

Ko so koze zagledale Odiseja in njegove tovariše, so takoj stekle v palačo kozla Dolgorogega. Ta jim je naročil, da ne sme Odisej pod nikakršnim pogojem v palačo. Koze so to slišale in so sklicale vse koze na otoku. Vse skupaj so ogradile palačo Dolgorogega. Odisej je to opazil, se zamislil in premišljeval, kako bodo prišli v palačo.

In se je domislil. Poslal je ovna Zvončarja, naj gre pred koze. Ko so ga koze zagledale, so kar zardele in stekle k njemu ter se vse po vrsti zaljubile vanj. Tako so se Odisej in njegovi tovariši prebili v notranjost palače.

Tu je Odisej na steni zagledal čudno pisavo in ogromno sliko, na kateri so bili narisani Dolgorog in koze. Odisej je znal razvozlati nekaj besed. Prva je pomenila

Dolgorog, druga odsekati, tretja rogove, četrta moč, peta dobi, drugih besed pa ni znal razbrati. Razmišljal je in razmišljal, kaj bi pomenile te besede.

Odisej je rekel: »Že vem, kaj pomeni. Kdor Dolgorogu odseka rogove, dobi njegovo moč in postane vladar Kozjega otoka.«

Tovariš je vprašal Odiseja: »Kako mu boš pa odsekal rogove?«

»Nič lažjega. Ko bo imel Dolgorog masažo glave, se bom našemil v maserja in mu odsekal rogove,« je razložil Odisej.

In res, ukana je delovala. Odisej je zavladal na Kozjem otoku. Živeli so srečno do konca svojih dni.

Luka Kuzma, 7. r.

Moja čudežna muca

Nekega dne je skozi šolska vrata prišla muca. Bila je majhna in rjavo bele barve. Tekla je naravnost v naš razred. Misili smo, da imamo v razredu miško, ker je muca divjala po mizah, stolih, omari in ob učiteljičini mizi. Ustrašili smo se in zbežali iz razreda. Prišla je učiteljica s skodelico mleka in briketi. Muco je zvbila iz razreda.

Mojca Fink, 3. r.

Zaspana kraljična

Nekoč nekje za sedmimi gorami in sedmimi vodami je živel prelepa kraljična. Klicali so jo zaspana kraljična. Živel je v gradu, ki je bil iz samega stekla. Stal je na visoki pečini, ki sta jo obdajala gozd in bister potoček, od katerega se je razlegalo glasno žuborenje. Okoli gradu se je slišalo najlepše petje ptic daleč naokoli.

Kraljična je zelo skrbela za svoj grad. Pri tem opravilu so ji pomagali njeni zvesti prijatelji: zajček Dolgoušček, medved Poplesavček, palček Sladkosned in zmaj Dideldudeldaj.

Kraljična je bila dobrega srca, zato so jo gozdne živali spoštovale in imele rade. V njenem gradu je bila prav posebna soba in v njej zaklad. V veliki skrinji pod mizo je imela kraljična skrite zlate čeveljčke, ki so imeli čudežno moč. Sobo je vsako noč stražil sam mogočni zmaj Dideldudeldaj. Bil je namočnejši od vseh, zato je bil tudi gospodar vsem gozdnim živalim.

Nekega lepega sončnega dne je kraljična za svoje gozdne prijatelje naredila zabavo. Na njej so se igrali in peli. Ko se je že malce stemnilo, so imeli ples v maskah. To veselje je trajalo pozno v noč. Proti jutru se je kraljična utrujena vrnila na svoj grad in sladko zaspala. Spala je tri dni in tri noči, a nihče ni vedel, kako jo prebuditi. Živali so bile zelo zaskrbljene za svojo zaspano kraljično. Zmaj je našel rešitev. Odšel je v zaspanino sobo in zarjovel tako glasno, da se je stresel cel grad. Kraljična je prav narahlo odprla oči in začudeno pogledala okoli sebe. »Kaj se je zgodilo? Tako sem zaspala!« je bila začudena kraljična. Prijatelji so ji pripravili topel čaj. Malce se je prebudila in kar naenkrat zavpila: »Joooj! Nekdo mi je ukradel čeveljce in dobil čudežno moč, mi pa smo postali prekleti.« »To je torej krivo za kraljičin spanec,« so

med seboj šepetale živali. Zmaj se je povzpel na vrh gradu in pogledal naokoli. Pregledal je prav vsak kotiček in kmalu pogled usmeril v globok prepad. Kar izbuljil je oči, ko je med koreninami zagledal natopirja Črnuhca, obutega v zlate čeveljce. Ta se je med spanjem zlobno smehljal, saj si je prislužil čarobno moč. Zmaj je kraljični sporočil novico in takoj odletel reševat čeveljce. Stresel je zlobnega Črnuhca za vrat in mu z nog izpulil čudežne čeveljce. Netopir je od samega presenečenja zgrmel v globok prepad, od koder se ni več nikoli vrnil.

Čeveljce so odnesli nazaj v skrinjo in vsi skupaj so srečno živeli do konca svojih dni.

Nastja Gorše, 6. r.

Šele v nesreči spoznaš prijatelja

Nekoč pred davnimi časi so živeli trije pujski. Bili so rozaste barve s črnimi pikami, rilček so imeli kosmat, ušesa vijolična in rep trikrat zavit.

Nekega dne so se igrali in jih je poklicala mama h kosilu. Radi so jedli in pili prav tako. Njihova mama je bila pingvin in oče medved. Službo sta imela na severnem polu, kjer je mama kuhala, oče pa je bil prometni policist. Tja sta se vozila s štirikolesnikom. Ker pa se je bencin podražil, sta raje šla z letalom. Tam sta ostala en mesec.

Pujski so se doma igrali, peli božične pesmi, hodili na sprehod v mesto Las Lokvas, lovili ribe ...

Nekega dne so praznovali rojstni dan, na isti dan, saj so bili trojčki. Na zabavo so prišli: koza, osel, vrana, lisica in glasbenik bik. Skupaj so pojedli pečenko. Nato so pujski odšli odpirat darila. Koza je prinesla vsakemu en bonbon in tisoč eurov, osel, vrana in lisica so jim kupili kolo za tri, glasbeni bik pa jim je podaril bon za križarjenje po vsem svetu za eno leto. Nato so se šli igrati v mesto in zapravljati denar. Pujski so si kupili motor trosed in petsto litrov goriva. Z motorjem so se peljali vsi, razen bika. On je na vrtu vrtel glasbo vseh vrst. Ko so ustavili njihov jekleni konjiček, je prišel volk in jih vprašal, kje sta mama in oče. Prvi je rekel, da sta v službi, drugi je rekel, da sta na severnem polu, tretji je rekel, da ne ve. Volk jih je napodil iz hiše. Njihovi »prijatelji« pa so zbežali in se niso vrnil.

Tako so pujski jokali in se tolažili in gledali, ali bo kdo prišel do njih. Noben njihov »prijatelj« se ni vrnil, le zajček je prišel, saj je slišal, da nekdo joče. Rozastočrni pujski si bodo zapomnili, da šele v nesreči spoznaš prijatelja, ki ti priskoči na pomoč.

Tadej Žagar, 7. r.

Predstavljam vam sestro

Valentina je sestra, kot je ne najdete nikjer. Je najboljša sestra na celem svetu, saj ji lahko povem vsako skrivnost, ki tiči v meni, pa je ne bo povedala ostalim.

Lahko ji povem tudi najbolj neprijetno stvar, pa se ne bo norčevala. Skratka, res je dobra!

Vsako leto ima rojstni dan ob istem času. Štirinajstega maja tega leta je dopolnila mladih 16 let. V višino meri 163 centimetrov in ko stopi na tehenco, se kazalec ustavi pri številki 55. Zaradi njenih centimetrov veliko ljudi misli, da je moja mlajša sestra.

Njena garderoba je zelo zanimiva, vendar neponovljiva, saj ima svoj stil, ki ga ne more nihče ponoviti. Na cesti jo lahko prepoznate po temnih oblačilih in rdečih allstarkah.

Šolske klopi je devet let »gulila« v OŠ Dragatuš. Sedaj jih že drugo leto »guli« na Gimnaziji Želimičje. Tam namreč nadaljuje šolanje. Njen dom je med tednom v Domu Janeza Boska, med vikendom, ko se vrne domov, pa v Velikem Nerajcu, kjer živi v petčlanski družini. Ker med tednom prebavlja hrano, ki ji ni preveč všeč, se še tako raje zapodi za mizo, ko izve, da imamo za kosilo krompir, zelenjavo ter meso - meso seveda izpusti, ker ga ne mara. Pri tem poteši žejno z vodo ali pa sokom.

Ko konča z učenjem in domačo nalogo, rada pogleda dober film ali pa prebere knjigo. Že drugo leto igra kitaro, tako da sedaj že res obvlada. Zvečer gre najraje na facebook, kjer ohranja stike s prijatelji ter sorodniki.

Njena podoba v ogledalu je svetle polti. Njen obraz krasijo zelene oči, ki jih le malokrat poudari z maskaro. Naravne svetle lase si že nekaj časa barva. Sedanji rjavi lasje ji poudarijo polne, a prelepe ustnice.

Kot oseba ni zadržana. Je zelo zabavna, vendar včasih ne razumem, kaj mi skuša povedati. Ampak mi vseeno razloži še enkrat in če je potrebno, še stokrat. Je tudi najprijaznejša sestra, saj se velikokrat postavi na mojo stran in mi pomaga iz težav. Pomaga mi tudi pri učenju in igranju kitare. Trenutki, ki sem jih preživela z njo, so najbolj dragoceni trenutki v mojem življenju. Velikokrat se tudi hitro razjezi, vendar ne za dolgo. Vedno, ko pride v petek domov, je polna pozitivne energije, ki te spravi v dobro voljo tudi po najbolj »zasranem« dnevu. Tako kot je ona zame na voljo cel dan in celo noč, sem tudi jaz za njo. Imam jo zelo rada in je nikomur ne dam. Tudi ona sovraži ljudi, ki se lažejo in pretvarjajo.

Resnično upam, da se ne skregava nikoli, saj jo želim imeti celo življenje ob sebi. Tako dobre prijateljice in sestre ne bom nikoli več imela.

Eva Metež, 9. r.

Predstavljam vam mamó

Moja zakon mama bo dopolnila 39 hladnih jeseni. Meri 170 centimetrov v višino in tehta 68 kilogramov. Blond skodrani lasje ji segajo malo čez ramena. Svetlopolti obraz ji poudarjajo nebeško modre oči in malo privzdignjen nos. Doma in v prostem času se najbolj počuti v trenirki in majici s kratkimi rokavi, pozimi pa se obleče v pullover. Če gre kam dlje od doma ali na kakšno zabavo, se obleče v fino majico in kavbojke. Za na sprehod in do trgovine se obuje v superge, za v mesto ali kam drugam pa obuje čevlje s peto, in sicer nosi številko 40. Najraje ima jedi z rižem, pogačo in

musako. Odžaja se z vodo, pozimi pa s čajem. Če gre kam ven, spije tudi kozarec pomarančnega soka. Ne prenese pa alkohola.

Živi v Dragatušu v veliki hiši z družino; z možem in dvema otrokoma. Rada ima, da je stanovanje pospravljeno in urejeno po njenem okusu. Osnovno šolo je obiskovala v Dragatušu, srednjo šolo je nadaljevala v Metliki, in sicer izučila se je za šiviljo.

Sedaj je zaposlena v Župančičevem hramu v Dragatušu kot čistilka in pomočnica v kuhinji. V prostem času se zelo rada ukvarja z rožami, zato je tudi okoli naše hiše cela »vrtnarinja«. Zelo rada tudi speče razna peciva. Največkrat speče jabolčni štrudelj, ki ga veliko ljudi pohvali. Med prostim časom gleda televizijo in poišče kakšen nov recept na internetu.

Moja mama je zelo prijazna oseba do vseh ljudi, čeprav nekaterih ne pozna dobro. Vedno je nasmejana in srečna, a hitro se tudi razjezi. Zelo rada pomaga ljudem in kadar naredi nekaj dobrega drugim, ima cel dan pričaran nasmeh na obrazu. Zelo dobro se tudi razume z bližnjimi sorodniki in s svojo družino. Velikokrat svoji družini pričara nasmeh na obraz s svojimi »forami« in raznimi vici. Ni zamerljiva oseba, če pa ti slučajno kdaj zameri, ti bo hitro odpustila.

Brigita Juršak, 9. r.

Intervju s Francijem

V nedeljo, 14. 11. 2010, sem sestavil in opravil zelo pomemben intervju z doktorjem Francetom Prešernom - Francijem (vsaj tako ga kličejo prijatelji). Rodil se je 3. 12. 1800 in umrl 8. 2. 1849. Pogovarjala sva se o vseh mogočih stvareh, ki sem jih strnil v nekaj preprostih vprašanj. Največ sva se pogovarjala o obdobju ROMANTIKE. Čeprav je pisal zelo dobre pesmi, pa ni bil zelo zgovoren človek. No, saj boste že videli, kako je potekal intervju.

J: Ker vas moram najprej spoznati, bi vas vprašal po vašem imenu.

F: Če ste se pa že odločili opraviti tale intervju z menoj, se bi lahko pozanimali vsaj po mojem imenu. Kolikor vem, ste novinarji zviti in prebrisani. No, ime mi je France Prešeren, prijatelji pa me kličejo Franci.

J: No, Franci ...

F: Rekel sem, da me tako kličejo prijatelji ...

J: Oprostite! GOSPOD Prešeren. Mi lahko poveste kaj več o romantiki? Povejte mi vse, kdaj se je začela, kako, kdaj se je končala itd.

F: Amm ... A sem jaz slučajno na kakšnem izpraševanju?! Mislim, da ste se o tem že učili v šoli ...

J: No, bom pa jaz povedal ... Romantika se je začela leta 1830 z objavo vaše pesmi »Slovo od mladosti«. Mar ni tako? ... Končala pa se je z marčno revolucijo.

F: Ja, veste ... Spomin mi že peša, a mislim, da je bilo tako nekako, ja.

J: Katere prijatelje pa ste imeli takrat?

F: Kdaj takrat?

J: Ja, v obdobju romantike ...

F: Kolikor se spominjam, je bil moj največji prijatelj Matija Čop.

J: Pa vaši nasprotniki?

F: Ja, Jernej Kopitar. On mi je bil zelo nasproten in krivičen.

J: Katera pa so vaša najbolj znana dela?

F: Uh, veliko jih je ... Najbolj se spomnim Povodnega moža in Julije ... Oh, Julija <3 ...

J: Gospod Prešeren? Je kaj narobe?

F: Ne, ne samo spomine obujam.

Jan Gašperič, 9. r.

Oprosti, prosim!

V soboto je ati delal zibelko. Pri delu sem mu tudi sam pomagal. Pripravil si je orodje.

Najprej si je zarisal križce, potem je nataknil sveder in izvrtal luknje. Nato je odložil vrtalni stroj na tla. Jaz sem delal in opazoval njegovo delo. Poleg mene je bila zalivalka za rože, polna vode. Mislil sem, da je sveder vroč in sem ga polil z vodo, da bi ga ohladil. S tem sem naredil veliko napako, ker sem polil po elektriki. Ati se je zelo jezil. Povedal mi je, da ne smem nikdar vode in elektrike dati skupaj, ker je to smrtno nevarno.

Jaz sem se mu opravičil in obenem zahvalil, da me je naučil nekaj novega. Ati mi je oprostil.

Matic Matkovič, 3. r.

Obljube

Življenje ... je polno nedolžnih obljub. Obljub, ki te ne bolijo, ki te ne skrbijo, a vseeno ... so obljube ... Vsakič, ko daš obljubo, zasveti zvezda v vesolju ... in vsakič, ko jo prelomiš ... ugasne ... Pomisli ... Koliko si že dal obljub, za katere si vedel, da jih ne boš izpolnil? Koliko si že dal obljub, za katere si vedel, da bi jih lahko izpolnil, pa jih vseeno nisi? Koliko si dal obljub, ki si jih že izpolnil? Kaj pa obljube, ki si jih dal samemu sebi? Obljube kot - nikoli ne bom kadil; povedal ji bom, ne glede na vse ... Koliko takšnih obljub si že prekršil? ... Sedaj poglej ... Koliko zvezd na nebu je ugasnilo zaradi tebe in koliko se jih je prižgalo? Si kdaj pomisli na to? Vsaka obljuba, ki jo daš, pomeni nekaj vsakemu človeku ... In če jo prekršiš ... ne ugasne le ena zvezda na nebu, temveč tudi del - čeprav majhen - prijateljstva ... Zato ... ne dajaj obljub, za katere veš, da jih ne boš izpolnil, in ne dajaj obljub, ki so tebi samemu nepredstavljive ... Če hočeš imeti prijatelje, jih ne imej samo zaradi obljub ... Če imaš takšne prijatelje ... to niso pravi prijatelji ... Pravi prijatelj je tisti, ki ti priskoči na pomoč v vsaki stiski in težavi in nič ne zahteva od tebe ... Prijatelji prihajajo in odhajajo ... Tako kot prazne obljube ... Le pravi prijatelji ostajajo ... Tako kot prave obljube ... ☺

Jan Gašperič, 9. r.

Čakala te bom

Čakala te bom, ko breze ozelenijo
in ko več ne bo padal modri dež.

Čakam te tudi, ko brije burja,
čakam te večno in ljubim vse bolj.

Srh preveva jezne spomine,
moje misli že dolgo samijo,
a te čakam, čeprav vem, da te več ne bo.

Sonce mi greje obraz,
brez tebe ni več isto.
Sanje bledijo, jaz trpim, režem temo
in ljubim, prekleto te ljubim in trpim.

Vrni se, ko bo vse mimo,
ko bo zadnji pogled zamrl.
Pridi, čakala te bom,
tudi po zadnjem pismu iz daljave.
Brigita Juršak, 9. r.

Kralj Matjaž

Vse v stremenih stoji, vse v sedlu sedi,
a junak se smeji.

Še vedno kot hrast stoji
in nič se ne boji.

Kralj dvignil je meč
in udaril ob tla.

Tam kamen bil skrit
in meč je razbit.

So zasmeljali se vsi
in srečni bili.

Matjaž presenečen obstal,
oči zatisnil in za dolgo zaspal.
Nastja Gorše, 6. r.

Kakšni so otroci v šoli?

Otroci v šolo vsi hodijo,
v šoli pridno se učijo.
Same enke in te dvojke,
niti ene trojke.

Učiteljica vsa iz sebe,
jezna pokaže nate.
Zdaj dobil boš ukor
in dosegel najvišjo stopnjo mor.

Mi mali smo vražički,
poredni kot mali ptički,
najbolj nagajamo učiteljici Marički.

Mi veseli smo,
ko od šole stran gremo.
Ko domov prihitimo,
vsi sladko zaspimo.
Kaja Deržaj in Nina Rogina, 4. r.

Reka Kolpa

Rekini valovi modri,
se bleščijo in svetijo,
mnoge ljudi vabijo.

Radi jo imajo,
kot našo tetko Najo.
Z njo se smehljajo
ter se igrajo.

Pozimi se shladi,
poleti pa je vroča.
V njej se radi ohladimo
in kako ribico ulovimo.

Ker Kolpa sveti noč in dan,
v njej smo dobrodošli mi vsak dan.
Sama lepota jo obdaja
in njene bisere nam daja.
Špela Švajger, 7. r.

Nos

Smrko nos,
nikomur ni kos.
Smrka, prka
kot motorka.
Hrka, srka,
nihče ga ne odsrka.
Kadar kdo ga le odsrka,
so vsi veseli,
kajti naš nov nos
je speti lep, debeli.
Marko Bahor, 6. r.

Reka Donava

Lepa si reka Donava,
ko izviraš v veliki Nemčiji.
Nato lepo počasi tečeš proti lepemu
Dunaju.
Tam pozdraviš Mozartovo hišo in tečeš
proti Madžarski.
V Madžarski poskusiš okusen golaž in
odhitiš dalje.
Nato greš v toplo deželo Hrvaško,
tam pozdraviš Hrvate in greš.
Po dolgem teku počasi prihrumiš
proti Sibiriji. Tam narediš velik ovinek
in nato mejiš veliki državi Bolgarijo in
Romunijo.

Nato odhitiš proti Moldaviji.
Tam se dolgočasiš in greš
k svojemu prijatelju Rdečemu morju.
Luka Kuzma, 7. r.

Roke

Z rokami pišemo,
lahko pa tudi rišemo.
Lahko so roke debele,
suhe, velike ali tudi vesele.

Na nekaterih so hribčki trdni,
na nekaterih pa ravnin konca ni.
Roke uteži dvigajo
ali pa lenarijo.

Pri delavcih močne roke prav pridejo,
pri učiteljih pa ne ravno.
Vilice, žlica in nož imajo pri rokah prav
posebno mesto.
Ko nož zrezek prereže, je kot bi kolo šlo
čez cesto.

Roke mesijo, režejo in zajemajo.
Ko rožico zalivajo, kanglico primejo.
Na gumb radia pritisnejo
ali roke sosedu za rojstni dan stisnejo.
Ana Štajdohar, 6. r.

Ah, ta ljubezen ... (razlagalni spis – Ivan Tavčar, Cvetje jeseni)

Cvetje v jeseni, roman, kakor ga je predstavil in napisal Ivan Tavčar, ki spada v obdobje realizma, je zgodba z žalostnim koncem.

Avtor se je rodil 28. avgusta 1851 v Poljanah pri Škoflji Loki in umrl 19. februarja 1923. Bil je človek z veliko voljo do življenja. Iz kmečkega okolja se je povzpел na sam vrh takratnega meščanstva in si tako pridobil socialni in politični ugled. Imel pa je tudi bogato domišljijo in čustvenost, saj je v svojem življenju napisal kar nekaj romanov in povesti, kot je Med gorami – zbirka kratkih povesti.

Realizem - obdobje, ki se je začelo leta 1881, je poudarjalo predvsem resničnost in vsakdanje življenje. V to obdobje spadajo avtorji, ki so resnično znali poprijeti za pero in na list izliti svojo bujno domišljijo. Simon Gregorčič, Janko Kersnik, Simon Jenko in mnogi drugi so bili tisti, ki so meni najljubši.

Ljubezen, čustvo, pri katerem se ne zavedaš svojih dejanj in poslušáš samo srce, je res lepo obdobje. Ljubezen, pa naj je to do prijateljev, družine, znancev ali do svojega »izbranca«, je res nekaj tako sijajnega, neverjetnega in magičnega. Čustvo, na katerega se ne da vplivati. »Sladkost, toplina, drget, mir, enost, spojenost - ljubezen«.

Tudi jaz sem ena izmed tistih, ki še čaka na pravo ljubezen, a o tem lahko samo še sanjam, ker takih zagotovo več ni, kot sta bili Romeo in Julija ali Janez in Meta.

Meta in Janez, vsemogoča ljubezen je vladala med njima. Ovirala ju je razlika v starosti, kraj, v katerem sta živela, realnost. A po mojem mnenju ni ovire za »pravo ljubezen«. Starost je Janeza ovirala v odločitvi, kaj naj naredi z Meto. Njegove misli so mu pravile, da za Meto ni pravi in da lahko najde boljšega in mlajšega. Srce, ki pa je tisto pravo, pa mu je govorilo, da se ljubita in sta rojena drug za drugega. Njuni trenutki, ki sta jih preživela skupaj, so bili zanimivi, razburljivi in polni dobre volje. Vedela sta, kako uživati. Malokdaj sta se sporekla. A konec njune ljubezni je bil žalosten. Vem pa, da je Janez Meto vedno nosil v srcu in duši ter da je bila v njegovih mislih, kjer koli je bil. Njen grob je obiskoval in ji posvetil svojo hvaležnost.

Proti taki sijajni ljubezni med Meto in Janezom je bila Danijelova in Lizina čisto nasprotje, ker se slednja nista razumela. Danijel je bil tisti človek, ki se ni znal soočiti z alkoholom in je Lizi povzročal mnogo hudega, zaradi česa je ona trpela. Danijel se je odločil, da zapusti dom in se odpravi »poboljšat« v Ameriko. Tam naj bi spoznal novo sorodno dušo, ki ga bo sprejela takšnega, kot je. Če bi bila jaz na Lizinem mestu, bi Danijela takoj zapustila, ker mislim, da nobena ženska ne zasluži prenašati takšne »ljubezni«, kot jo je Liza.

Cvetje v jeseni, knjiga, ki mi je dala misliti. Že sami opisani dogodki, tako podrobno, to je tisto neverjetno, kar mislim, da je zelo super. Knjiga je dodobra predstavila ljubezen, obrambo, voljo do vsemogočnosti in realnost, takšno kot se spodobi za obdobje realizma. V sami vsebini zgodbe si lahko predstavljaš, kakšni so bili časi tedaj, ko še ni vladalo toliko tehnologije, in mislim, da je bilo takrat dosti boljše življenje, saj so bili takrat ljudje veliko bolj povezani z naravo, družino in domom.

Moje osebno mnenje je, da je ta knjiga tista prava, pri kateri se čisto »potopiš« v vsebino. Je zares super. Ob premikanju listov sem komaj dočakala, kaj bo naslednji trenutek. Res, avtor, Ivan Tavčar ali Janez, je tisti, ki res podrobno opiše dogodke, tako da komaj čakam, da preberem njegovo naslednjo zgodbo. Že ta je bila ena tistih, pri katerih sem uživala v branju, in vem, da so vse njegove knjige oziroma romani in povesti neverjetni.

Katarina Pejčić, 9. r.

Hiša v nedeljo

Doma imamo mamico razkuštrano, ki vsako jutro se zbudi, si oči pomane in iz postelje vstane ...

Za zajtrk poje skledico kosmičev in že v službeno uniformo odhiti. Takrat je naša hiša sama doma in ima veliko prostega časa. Najprej povabi k sebi domov vse hiše na čaj ali dva. Potem gleda TV in navija za naše nogometaše. Prižge si še radio in pleše, da se cela Zemlja trese. Ko se prepoti, se v penečo kopel spusti. Se obriše in na travnik se odpravi po cvetlice za sosednjo hišo tete Mice. Ko rožice nabere, se jest odpravi in za sabo pospravi.

Odpravi se spat, dokler na vrata ne pozvoni mami, ki se iz službe vrne. Potem spet vse po starem je in hiša samo gleda, kaj se okoli nje dogaja ...

Mami odpravi se spat, hiša pa po svetu vasovat.

Nastja Gorše, 6. r.

Kolo v nedeljo

Moje kolo komaj čaka nedeljo, saj takrat nori in divja. Tudi mene potegne za sabo. Privoščiči si malo vetra, svežega zraka in se sprostijo. Ne čaka rado v vrsti in sovraži delovne dni, ker se mu zdi, da samo v soboto in nedeljo živi. Od ponedeljka do petka se nabira na njem prah, v soboto pa spet gre na svež zrak.

Aleš Basarac, 6. r.

Pismo babici

Draga babica!

Pred mano so krajše počitnice, zato imam čas, da se ti zopet oglasim s pismom. Veš, danes se počutim zelo dobro. Te zanima zakaj? Ti brž razložim.

Prejšnji teden smo se v šoli veliko pogovarjali o prostovoljstvu. Ko sem se danes zjutraj zbudila, sem se odločila, da tudi sama naredim nekaj prostovoljno. Vzela sem vrečko, psa Taja in njegov povodec. Odpeljala sem ga na sprehod in hkrati pobirala smeti, ki so ležale ob poti. Oh, koliko jih je bilo! A mi ni bilo težko to narediti. Vzpodbujala me je misel, da je to dobro za naravo in tudi za nas, ki živimo tu.

Ko sem prišla domov, sem imela še veliko energije. Zato sem obiskala babico Danico in ji predlagala, da tudi njej pomagam. Nič ni imela proti. Pometla sem kuhinjo in zložila v omarice posodo iz pomivalnega stroja. Skupaj sva pospravili še zlikano perilo. Zaradi moje pomoči je bilo vse prej opravljeno. Si predstavljaš, kako je bila babica tega vesela? Potem se je usedla v svoj naslonjač in v miru prebrala Dolenjski list. Jaz pa sem dobre volje odkorakala domov.

Doma sem se že mislila sesti pred televizijo, a sta me zmotila Taj in muca. Vzela sem krtačo in jima skrtačila kožuščka. Tedaj nas je mamica poklicala h kosilu.

Ko smo se po kosilu pogovarjali, kaj vse smo danes že počeli, sem imela kaj povedati. Mamica je bila zelo ponosna name. Me je pa tudi malo podrezala, da ona ni bila še nič deležna mojega današnjega prostovoljnega dela. Zato sva po kosilu skupaj pospravili mizo in pomili posodo.

Sedaj pa uživam v prostem času in ti pišem tole pismo. Če bi stanovala bliže, bi tudi tebi z veseljem priskočila na pomoč. A to ne pomeni, da ti ne bom! Veš, kmalu bodo zimske počitnice. Zato mi čim prej odpiši in sporoči, ali imaš katero željo. Z nestrpnostjo bom čakala tvoje pismo.

Lep pozdrav

vnukinja Kaja

Kaja Deržaj, 4. r.

POŽAR

GORI, GORI, ZELO SE KADI,
AVTO GASILSKI NA POMOČ BRŽ LETI.
SIRENA ZAVIJA, PRIŽGANE LUČI,
IN, GLEJ! ŽE NA MESTU POŽARA STOJI.
LESTVE IZVLEČE, CEVI IZ AVTA ZMEČE.
EMILIJA V GOREČI STAVBI KRIČI,
CENE GASILEC IZ NJE REŠIT JO HITI.

Nina Rogina, 4. r.

Gasilci

Gasilci pogasimo,
gasilci se veselimo.
Mi radi pojemo.
To nam je veselje!

Danes mi gasimo,
se veselimo,
delo je opravljeno.
Jutri pa že spet na delo!

Didu, didu, didu,
gasilci smo tu,
v Suhorju gasimo,
didu, didu, didu!

Manca Matkovič, 6. r.

ZANIMIVI DRAGATUŠEC

BIG BROTHER slavnih

Big brother slavnih je slovenski resničnostni šov, ki poteka vsako leto, le da je letos naslov drugačen, kajti dodali so SLAVNIH, ki je za vse nekaj čisto novega. Izbrali so 14 znanih oseb in jih povabili v šov. Seveda so skoraj vsi med njimi že bili navajeni kamer in vsega podobnega, zato jim vselitev ni bila preveč zahtevna. V šovu jih je čakalo veliko zanimivega. Naloge, zabava, nominacije, odhodi in podobno. Dobro pa je to, da smo jih lahko spremljali 24 ur na dan.

Vsak teden ob ponedeljkih so stanovalci nominirali osebo, za katero so mislili, da mora oditi. Nominirali so dva, lahko pa je bil kdo tudi kazensko nominiran, če je kršil pravila. Gledalci so imeli cel teden čas, da so izbrali in glasovali za osebo, ki je bila nominirana in si je niso želeli več gledati.

V nedeljo je sledila oddaja v živo, ki jo je vodila znana voditeljica Nina Osenar. Zraven je imela še svoje zanesljive komentatorje: Iva Godnič, Angelco Likovič in Gorana Breščanskega.

Ko je prišel zadnji teden Big brotherja, so bili finalisti že znani, ti pa so bili: Sandra Auer, Jože Činč, Mišo in Ines. V zadnjem tednu so preživljali napete dni. Kljub temu da so bili zanimivi, jim je bilo težko pričakati nedeljo. Vsak je bil v svojih mislih že doma, v objemih najbližnjih, ki jih niso videli kar 71 dni. Voditeljica Nina je zadnjo oddajo zelo popestrila. Povabila je že izseljene stanovalce, jih povprašala za mnenja in uživala s svojimi neverjetnimi komentatorji.

Najprej so se gledalci odločili, da mora prva hišo zapustiti slavna Štajerka Sandra Auer, 25-letna študentka, pevka, voditeljica, radijska moderatorka, strastna žurerka in hčerka slavnega očeta - Stojana Auerja. Hišo je zapustila prva od finalistov in odšla v studio. Gledalci so odločili, da za njo hišo zapusti 3 finalist Mišo Kontrec, vodja uspešne skupine Langa. Ostala sta le še dva finalista, ki pa tega nista pričakovala. In sicer sta to bila Ines Juranovič - postavno svetlolasko je kot eno redkih Slovenk v svoj dvorec povabil oče Playboya Hugh Hefner; nekdanja miss danes velja za uspešno poslovno žensko. V hiši je ostal tudi Jože Činč - pristni Prekmurec in ponosni lastnik Viktorja za najpopularnejšo medijsko osebnost, televizijski voditelj in glasbenik. Skupaj sta prišla do finala in se v zadnjem tednu zelo prijateljsko zblížala.

Nato ju je Nina skupaj poklicala v studio. Činč je zajokal in izpostavil hči Kajo ter partnerico Doris ter povedal, da ima obe rad. Ines pa je objela svojega Željka. Angelca je povedala, da sta v finale prišla prava dva, vendar si je želela, da bi zmagala ženska, kar si je želelo veliko ljudi.

Nato je Nina k Ines na zofo poklicala Sandro in jima predvajala hit »Si dobla sir?«. Vsi so zaplesali, Sandra in Ines pa sta se smejali in se spogledovali. Po zabavi in smehu je vendarle sledil rezultat glasovanja.

Na koncu je Nina povedala, da je zmagovalec šova Big brother slavnih Činč. Ta je bridko zajokal in objemal Ines. Vrgel se je po tleh, nanj pa sta skočila Ines in Gena.

Radost ob zmagi je bila neizmerna. Tako se je končal še en krasen šov vseh časov, ki pa bo marsikomu ostal v spominu, a verjamemo, da najbolj tekmovalcem.

Katarina Pejčič & Staša Jesih, 9. r.

Ema 2011

Letos je znova potekal predizbor za Evrovizijo, ki je bil malce drugačen od ostalih do sedaj. Tekmovalce je žirija povabila k sodelovanju, ker so ugotovili, da je bolje, če izberejo 10 res dobrih in se na Evroviziji resnično izkažemo.

Prireditvev je bila na nedeljski večer, in sicer 27. 2. 2011. Vodil jo je Klemen Slakonja s svojimi žirantkami, ki pa so bile Mojca Mavec, Darja Švajger in hrvaška zvezdnica Severina. Tekmovalo je 10 izvajalcev in to res najboljših. Tudi po mojem mnenju so se vsi res odlično odrezali, tako da smo lahko ponosni, da imamo tako dobre vokaliste v Sloveniji. A kmalu je sledil težji del, ker so se morale žirantke odločiti o dveh finalistih, kar pa ni bila lahka naloga. Pa vendar so se po mojem mnenju odločile prav. S skoraj istim številom točk so se odločile, da bosta dve finalistki April in Maja Keuc. Res sta »zažigali.« Ljudstvo je moralo resnično dobro premisliti in se odločiti za predstavnico Slovenije na Evroviziji.

Po nekaj minutah smo le izvedeli zmagovalko in bilo je to čisto očitno, da je Maja Keuc primerna za Evrovizijo, saj je s svojo pesmijo Vanilija prepričala žirijo in gledalce. Slednja je bila neizmerno vesela zmage in je rekla, da je bila ta zmaga še ena stopnica višje v njeni karieri, ki pa bo in je po mojem mnenju že na dobri poti.

Katarina Pejčič, 9. r.

Moda

Ženska moda: Topli dnevi se nam približujejo, prodajne police se že polnijo s pomladanskimi oblačili, zato smo se odločili predstaviti barve, ki to sezono kraljujejo na modnih pistah. V letošnjih modnih trendih prevladujejo nevtralne barve, kot so rjava, siva in peščena ter seveda stalnici, črna in bela barva. Vendar pa se v monotonosti umirjenih barv pojavljajo tudi žive in kričeče predstavnice barvne lestvice, ki bodo spomladanska in poletna oblačila popestrile in navdihnile s svežino. Tako

vam tokrat predstavljamo nove barvne zapovedi, ki se kažejo v rumeni, zlati, modri, črni in beli barvi ter klasični črno-beli kombinaciji.

Moška moda: Običajna elegantna kolekcija s priokusom športnega videza bi bila v sivi, temno modri in rjavi barvi samo še ena kolekcija več, če je ne bi popestrila zanimiva malenkost. Vzorce na srajcah namreč tvorijo majhni srčki in zvezdice v modri in rdeči barvi, kar pritegne pozornost in iz običajne kolekcije naredi nekaj posebnega. Srajce, majice, tanki pulloverčki in hlačam pripadajoči suknjiči ter večplastnost zgornjih delov so že kar stalnica kolekcij za naslednje

leto, a tudi v tej kolekciji ne manjkajo. Hlače so v klasičnem kroju, brez posebnosti. Modna dodatka, ki poleg vzorcev še popestrita kolekcijo, sta kravata in kapa.

Staša Jesih, 9. r., in Špela Švajger, 7. r.

Justin Bieber

Pevec **Justin Drew Bieber** je obnorel že celi svet. Oboževalkam srce bije vse hitreje, zato bom napisala kratek življenjepis o njemu.

Justin Bieber se je rodil 1. marca 1994 v Londonu in odraščal Stratfordu. Njegova mama, Pattie Mallette, je bila v času, ko je zanosila z njim, stara osemnajst let. Malletteova, ki je delala v pisarnah za nizko plačo, je Justina vzgojila kot samohranilka. Kakor koli že, Bieber ohranja stike s svojim očetom, Jeremyjem Bieberjem. Med odraščanjem se je Justin sam naučil igrati na kitaro, trobento, bobne in klavir. Zgodaj leta 2007 je Justin Bieber pri dvanajstih letih zapel Ne-Yojevo pesem *So Sick* za lokalno pevsko tekmovanje v Stratfordu in dosegel drugo mesto.

Na žalost pa ima Justin tudi svojo veliko ljubezen, ki je Selena Gomez.

Na podelitvi **ameriških glasbenih nagrad GRAMMY** novembra lani je bil nominiran v štirih kategorijah in v vseh zmagal. Lani septembra je Bieber na spletni strani YouTube prehitel Lady Gaga s povprečno **3,7 milijona ogledov na dan**. Oba glasbenika imata na spletni strani YouTube več posnetkov, ki dosegajo največjo gledanost, med katerimi izstopa Bieberjeva skladba z naslovom Baby, ki je hkrati tudi najbolj gledani videospot s 345 milijona ogledi.

Staša Jesih, 9. r.

NEverjetnice

Koncerti v 24 urah v osmih državah za knjigo rekordov

Nemški glasbenik Vicente Patiz je postavil nov svetovni rekord, saj je skladbe s svojega novega albuma v 24 urah predstavil na koncertih v osmih različnih državah.

91-letnik na rolerjih

91-letni Felix Perry ne pozna umirjenega upokojskega življenja. Svoje dneve namreč kljub zavirljivi starosti preživlja ekstremno aktivno, najraje pa se poda kar na rolerje. »V moji mladosti nismo imeli televizije in računalnikov, zato smo večino časa preživeli v gibanju in na dvorišču,« razlaga 91-letnik, ki mu je aktivnost tako zlezla pod kožo, da si življenja brez nje sploh ne more predstavljati. Pri tem pa mu družbo dela njegova 88-let stara žena.

Ne samo rolanje, 'superdedek' vsak dan hodi na dolge sprehode, nekajkrat tedensko igra tenis, golf, pozimi drsa in teče na smučeh, z ženo pa se tudi redno udeležujeta družabnih plesov in vrtnarita. » *Tenis igrava od dvakrat do trikrat tedensko, poleti in pozimi, običajno pa to počneva v dvojicah, proti kateremu drugemu paru. Enkrat tedensko si tudi privoščiva golf na devet lukenj in daljši kolesarski izlet,*« pove.

Zaradi raztresene majoneze zaprli del avtoceste

V Tokiu je neki tovornjakar stresel kozarce z majonezo, ki jih je prevažal, zaradi česar je povzročil verižno trčenje treh vozil, trije ljudje pa so bili lažje poškodovani. Voznik sploh ni opazil, da izgublja tovor, in je mirno peljal naprej.

Nenavadna nesreča, v kateri so bili udeleženi še motocikel, dva druga tovornjaka in pet osebnih avtomobilov, se je zgodila na dvopasovni avtocesti v prefekturi Hyogo. Policijski predstavnik je za medije dejal, da so morali za pet ur zapreti vozni pas, nihče izmed udeležencev pa ni imel resnejših poškodb.

Kot so povedale priče, naj bi iz tovornjaka začele padati škatle, v katerih so bili kozarci z majonezo. » *Najverjetneje se je zgodilo, da so vozila za tovornjakom zapeljala čez kozarce z majonezo in jo 'razmazala' po cestišču,*« je še povedal policist, ki je še dodal, da je majoneza precej spolzka in zato zelo nevarna - precej bolj kot sneg.

Svetovni rekordi, ki jih ne želite podreti

Kaj bi bili pripravljene storiti, da bi dosegli vsaj delček nesmrtnosti? Bi si postavili avto na glavo? Bi kotalili pomarančo z nosom? Guinnessova knjiga rekordov skriva neverjetne rekorde. Preverite, katere!

Guinnessova knjiga rekordov je izjemen popis ljudi, ki so dosegli neverjetne stvari. Recimo, leta 2008 je Keith Baldassare iz ZDA postavil svetovni rekord v zaporednih skokih s 'skejtbordom' na rolkarski rampi. Skočil je kar 348-krat. Leta 2009 je Ali Bahçetepe iz Turčije zlomil 888 betonskih plošč v eni minuti.

Takšni in podobni rekordi prikažejo sposobnost nekega človeka, da premaga vse druge v neki panogi, v kateri je že v osnovi izjemen. Po drugi strani pa so nekateri rekordi bolj kot ne nesmiselni, čeprav jih ni lahko doseči.

Enega takšnih je dosegel Anglež Thomas Blackthorne, ki je pogoltnil meč, nato pa je na ročaj obesil 25 kilogramsko utež in se s tem zapisal v Guinnessovo knjigo rekordov. Mnogi od teh nenavadnih rekordov so lahko tudi nevarni za tistega, ki jih poskuša preseči, a očitno ravno to privlači tako gledalce kot tiste, ki se v njih poskušajo.

Osel tihotapil cigarete

Bolgarska obmejna policija je pri mestu Simitli v bližini bolgarsko-makedonske meje ujela osla, ki je iz Makedonije v Bolgarijo poskušal pretihotapiti cigarete. Osel je svojo pot poznal na pamet, ujeli pa so ga na gozdni poti. Po končanem postopku so cigarete zasegli, osla pa predali v varstvo makedonski policiji.

Lepotička, ki se rada nastavlja

Fotogenična Dulce María, ki je zaslovela s skupino RBD, se je odločila za solistično kariero. Med intervjujem smo opazili, da lepotička nima težav s fotografskim objektivom, saj je z navdušenjem pozirala. 24-letnica se trenutno posveča predvsem pevski karieri.

V Nemčiji lani ni bilo božička, ker so ga prepovedali!

Prepoved je veljala le za nekatere ulice in domove, naložili pa so si jo kar ljudje sami na pobudo katoliške skupine, ki tako kot še marsikakšen neverujoči trdi, da se je božič po zaslugi božička spremenil v cirkus.

Pri sosedih lahko dobimo 158 milijonov evrov!

Kdor ima srečo v igrah na srečo, se lahko odpravi v sosednjo Italijo, kjer za šest pravilno izbranih številčk ponujajo celih 158.100.000 evrov!

Največja pajkova mreža na svetu

Leta 2007 so čuvaji nacionalnega parka v Teksasu naleteli na enega najbolj nenavadnih prizorov na svetu - na pajkovo mrežo, ki je bila tako velika, da bi lahko prekrila nogometno igrišče.

Ste videli rožnatega povodnega konja?

Dva fotografa sta iz Kenije v svet poslala fotografije precej nenavadnega bitja. Med zajtrkom ju je presenetil rožnati povodni konj, ki se je poleg svoje matere dvignil iz reke Mara.

Ko postane tetoviranje prava nočna mora

Tetoviranje nekateri prenašajo bolje, drugi slabše - neka ženska v srednjih letih je na stolu mojstra tetovaž tako vpila, kot bi jo »dajali iz kože«, zato je moral mojster večkrat prekiniti s svojim delom.

Prvi festival, posvečen bujti repi

Poleg prekmurske gibanice in bograča sodi bujta repa med najbolj prepoznavne prekmurske kulinarične dobrote, njej v čast pa so zdaj pripravili tudi veliki festival. Prvi festival je privabil kar nekaj kuharskih skupin z obeh bregov reke Mure, ki so se pomerili v kuhi bujte repe. Obiskovalci so lahko spremljali še druga opravila ob kolinah, npr.: kako so nekoč pekli kri, cvrli ocvirke, na stojnicah pa so bili na ogled izdelki domače obrti.

Deklico obiskal kapitan Sparrow

Ne zgodi se vsak dan, da v učilnico zakoraka hollywoodski zveznik. Johnny Depp, zvezdnik filma Pirati s Karibov, je s svojim obiskom popestril dan britanskim učencem. V učilnico je prišel zaradi prošnje, ki jo je devetletna učenka Beatrice Delap naslovila kar na kapitana Jacka Sparrowa. V pismu ga je prosila, naj jim pomaga in vodi upor

proti učiteljem: »Smo mladi morski razbojniki in imamo težave z uporom proti učiteljem. Zelo bi bili veseli, če bi nam prišel pomagat.«

Za učence je Depp odpel piratsko pesem in zaplesal s še štirimi člani filmske zasedbe.

Imel je sto žena in dvesto otrok

Umrl je najslavnejši kenijski mnogoženec, ki se je v svojem skoraj 100 let dolgem življenju poročil z več kot 100 ženskami, rodilo pa se mu je skoraj dvesto otrok.

Ancentus Akuku je nosil vzdevek Danger (v prevodu Nevarnost) zato, ker se ženske niso mogle upreti njegovemu privlačnemu videzu. Dočakal je skoraj sto let, odšel pa je naravne smrti.

DRAGATUŠEC NAS RAZVEDRI

Nasveti tetke Maje

Čauči Maja. Ne bom nakladala, da imaš najbulo rubriko, ker to seveda že sama veš.

Prosila bi te, da mi svetuješ, kako se bi najhitreje rešila mazoljev, saj to več ni normalno.

Imam tudi drug problem, v šoli me zmerjajo, da imam veliko rit, to me sicer ne moti preveč. Ampak postaja neznosno.

Prosim, da mi odgovoriš. Tvoja zvesta bralka Tinčka

Pozdravljena Tinčka, hvala za tvoje besede. No, pa se posvetimo tvojim problemom. ☺

Mazolji hmm ... To je nekaj vsakdanjega. Uporabljaš lahko različne kreme, ki ti bodo veliko pomagale, a ne pozabi na redno čiščenje kože oziroma piling. Učinki so učinkoviti, poskusi!

Glede tvoje zadnjice. Nikakor ne more biti tako grozna, da bi te zmerjali. Ampak, če imaš ta problem, imaš tudi rešitev. Začni teči ali kaj podobnega. Potrebuješ kondicijo in vadbo. Veliko boljše boš izgledala. LP

Helou, Maja. Veš, da si super. Prosila bi te za dva nasveta.

1. Mami mi vsak dan tečnari, naj pospravim svojo sobo. Ampak jst ji ne morem dopovedat, da je moja soba edino, kar imam zase. Zato se mi zdi, da tudi če imam malo razmetano, ni tako velik problem. A za njo je. Tako da se dereva cel dan. Imam jo že vrh glave pa mau čez. :S

2. Zelo težko se učim in mi to dela problem. Sedim pred knjigo in me zelo hitro začne boleti glava. Poiskusila sem že s tabletami, a ne pomaga. Prosim, če mi svetuješ.

Baaj baaj. Katja

Zdravo, Katja. ☺

Odločila sem se, da ti odgovorim. Kajti vidim, da so takšni problemi zelo pogosti. Dobila sem že več podobnih sporočil. Kot praviš, tvoja soba je tvoja last. Ampak, če se v njej več ne da hoditi, boš morala vsaj malo pospraviti, da bo mama lahko počistila tla. Tako boš ustregla mami in tudi sebi. Bolje se boš počutila.

Glede tvojega učenja pa bi morala obiskati okulista ali zdravnika. Če ti onadva ne bosta mogla pomagati, poskusi kako drugače z učenjem. LP

Majčii naša <33

Js sm navadn 15-letnik in imam tipične probleme s puberteto. Nonstop se smejim in še vedno sm obsedn z računalniškimi igrigami. Znam, da se to zdi mau smešno. A si ne morem pomagat. Hvala ti že vnaprej. BokBok

Kristjan

Živjo, Kristjan!

Ja, tvoja puberteta je pri tvoji letih normalna. A poskusi se malo kontrolirati. Delaj kaj drugega kot samo igranje računalniških igrig. Ampak tvoj smeh! Pazi v katerih situacijah se smejiš. Ni se najbolje vedno smejati, ker se mora paziti na okolico in ljudi. Lp

Ojla, Maja!

Odločila sem se, da ti pišem. Ker za svoje probleme ne najdem boljšega zaupnika. Mislim, da se mi je ves svet podrl. Zapustil me je fant, ki sem ga imela najraje na celem svetu. Res mi je pomenil vse. Sicer mi je povedal, zakaj sva šla narazen in ima res tehten razlog, a ne morem se sprijazniti, da sem ga za zmeraj zgubila. Jokam cele dneve, celo prijateljice že odrivam od sebe. Že dostikrat sem pomislila na kakšno neumnost, ki ne bi bila potrebna. V glavnem, ne vem si pomagati. ☹ Upam, da mi boš svetovala. Zahvaljujem se ti za vse tvoje besede.

Uživiii. Tvoja Ida

Pozdravljena, Ida!

Vidim, da si čisto na tleh. Ljubezen. Veliko jih trpi zaradi tega. Praviš, da je imel tvoj fant res razlog, da vama je dal konec. Drugače pa boš tudi to prebolela. Prosila bi te, da ne pomisliš nikoli več na kakšne neumnosti. Kajti, celo življenje je še pred tabo. Če ti je v srcu tesno, se zjochi, našla boš nekoga za to. Prijateljic ne odrivaj od sebe, bodi srečna, da jih sploh imaš, ker s časom boš spoznala, da tudi brez fanta teče življenje dalje. Lepo se imej.

Horoskop

KOZOROG

Splošno: Slabo razpoloženje ne bo več problem. Osrečilo te bo vse, kar se ti bo zgodilo.

Družba: Tudi če so čisto običajne, so tvoje ideje odlične za razgibavanje možganov.

Ljubezen (ona): Fant, za katerega misliš, da ti je samo všeč, bo povzročil nekaj neprespanih noči!

Ljubezen (on): Neznanka ti je zbudila zanimanje? Prepričaj se, kakšna je v resnici, preden si začneš izmišljevati govorice o njej.

Najboljši dnevi: nedelja, ponedeljek

RIBI

Splošno: Če imaš težave s starši, izkoristi vikend, da končno rešite konflikte.

Družba: Za pravo akcijo vam manjka denarja! Domislite si česa, na kar se povezuje prodaja.

Ljubezen (ona): Trenutno se počutiš kot tempirana bomba, tako občutljiva si. Posveti si nekaj časa, ker ga resnično potrebuješ.

Ljubezen (on): Z neumnim blebetanjem si boš čisto uničil možnosti pri njej. Bodi bolj previden.

Najboljša dneva: petek, torek

OVEN

Splošno: Na živce ti gre, ko si prepričan/-a, da stojiš na mestu. Na vsak način želiš nekaj spremeniti! Ravno naslednji vikend bi lahko bil usoden.

Družba: Nekdo bi se ti rad pridružil. Daj mu priložnost, če želiš biti fer prijatelj. Ne bo ti žal.

Ljubezen (ona): Tako mu boš blizu, da boš čutila njegovo dihanje.

Ljubezen (on): Pusti zasedena dekleta, ker boš imel v nasprotnem samo nepotrebne težave.

Najboljša dneva: sobota, nedelja

BIK

Splošno: Za premagovanje slabe volje potrebuješ čarobni napoj. Najboljše, kar lahko narediš, je sprememba stila. Drzni si narediti nekaj novega.

Družba: Končno lahko dokažeš, da zate prijateljstvo ni le beseda na papirju. Tvoj trud bo bogato poplačan. Naredi vse, kar je v tvoji moči.

Ljubezen (ona): Navdušila te bo nova razburljiva izkušnja.

Ljubezen (on): Med iskanjem simpatične punce boš stopil na napačno pot. Zapomni si, da videz ni najpomembnejši.

Najboljša dneva: četrtek, torek

DVOJČKA

Splošno: Zdaj boš moral/-a uresničiti tisto, kar si že pred časom začel/-a, ker bo drugače nekdo zelo jezen.

Družba: Kmalu se boš moral/-a nekomu opravičiti. Dobro premisli, kako boš to naredil/-a.

Ljubezen (ona): Se sanjski princ ne zmeni zate? Mogoče je razlog ta, da se odlično skrivaš.

Ljubezen (on): Super bi bilo, če ne bi bil tako napadalen pri flirtanju. Zaradi vsiljivosti lahko izgubiš pozornost deklet.

Najboljša dneva: sobota, nedelja

RAK

Splošno: Zaradi številnih obveznosti se sploh ne znajdeš več. Opusti nekaj načrtov s seznama in se osredotoči le na najpomembnejše.

Družba: Obnovi prijateljstvo, ki si ga zanemaril/-a čez počitnice.

Ljubezen (ona): Ne pretvarjaj se - bodi takšna, kot si. Prav takšno te ima nekdo zelo rad ...

Ljubezen (on): Nekdo trdi, da pozna resnico o puncu tvojih sanj. Ne verjemi vsakemu, ki ti kaj natrese ...

Najboljša dneva: sreda, petek

LEV

Splošno: Ta teden si res dobre volje. Izkoristi to energijo za uresničevanje načrtov, ki jih imaš že dolgo.

Družba: Resen prijateljski pogovor bi te rešil težav. Zberi se in se pogovori o vsem, kar te muči.

Ljubezen (ona): Ko ga vidiš, bi najraje pobegnila na drugo stran ceste. Bolje bo, če mu stopiš na pot. Tako boš dosegla veliko več.

Ljubezen (on): Tvoja punca ima rada nežne melodije in romantiko. Nič drugega je ne more resnično navdušiti.

Najboljša dneva: sreda, petek

DEVICA

Splošno: Uau! Vsi načrti se bodo uresničili. Vse se odvija po načrtih, zato bodi kar ponosen/-na nase.

Družba: Lahko bi bil/-a sodnik/-ca! Obe sprti strani boš navdušil/-a.

Ljubezen (ona): Še nekaj korakov, pa boš s simpatijo v devetih nebesih. A bodi vseeno previdna.

Ljubezen (on): Všeč ti je punca, ki je enako sramežljiva kot ti. Naredi prvi korak in jo nagovori.

Najboljša dneva: ponedeljek, četrtek

TEHTNICA

Splošno: V začetku naslednjega tedna se bo rešil nek nesporazum in spet bo vse po starem. Kmalu se boš lahko sprostil/-a.

Družba: Ni ti težko biti vodja v družbi. Nad tvojimi idejami so vsi navdušeni.

Ljubezen (ona): Sploh ne ve, kaj naj si misli o tebi. Preveč skrivnostno se obnašaš do njega.

Ljubezen (on): Si mogoče izbral napačno punco? Poglej naokoli, pa boš našel takšno, ki ti čustveno odgovarja.

Najboljša dneva: petek, torek

ŠKORPIJON

Splošno: So ti zabave in akcije v krvi? Raje se malce ustavi in razmisli, kaj si doslej v življenju dosegel/-a.

Družba: Pravi dokaz prijateljstva te bo navdušil. Res se lahko o vsem pogovorite. To je čudovito!

Ljubezen (ona): Nehaj sumničiti, da tvoj fant razmišlja o bivši, ker ima oči samo zate.

Ljubezen (on): Vsi bi ti zavidali flirtanje. Včasih pa se le poskusi zadržati, saj kmalu ne boš več vedel, kateri puncu bi se posvečal.

Najboljša dneva: sobota, ponedeljek

STRELEC

Splošno: Ne vodijo vse poti do cilja. Preden se odločiš, kam boš šel/-a, se posvetuj z nekom, ki ima več izkušenj kot ti.

Družba: Ne bodi nesramen/-a, če se kdo zmoti. Preprosto ignoriraj napako.

Ljubezen (ona): Tvojo radovednost je težko obrzdati. Res se zabavaš med flirtanjem in privlačna si, kot še nikoli doslej.

Ljubezen (on): Nisi edini, ki je zaljubljen v to dekle. Tekma bo precej naporna!

Najboljša dneva: ponedeljek, torek

Brigita Juršak, 9. r.

Pobarvanki

DRAGATUŠEC ZVESTO TEKMUJE

TEKMOVANJA, NATEČAJI, DOSEŽKI

SLOVENŠČINA

Tekmovanje za Cankarjevo priznanje

Na šolskem tekmovanju so bronasta priznanja dobili:

- 2. r. - Klara Markovič (mentorica: Mojca Pavlinič)
- 3. r. - Daša Bahor (mentorica: Nada Klobučar)
- 4. r. - Nina Rogina in Kaja Deržaj (mentorica: Ivanka Šuštarich)
- 5. r. - Ana Pavlinič in Eva Puhek (mentorica: Sabina Lukežič)
- 6. r. - Marko Bahor, Nastja Gorše, Nastja Saje in Tjaša Rogina
- 7. r. - Katja Fortun in Luka Kuzma
- 8. r. - Nina Helena Basarac
- 9. r. - Jan Gašperič in Eva Metež

Nina H. Basarac in Eva Metež sta se uvrstili na regijsko tekmovanje. **Eva Metež** je dosegla **srebrno Cankarjevo priznanje**. (mentorica učencem od 6. do 9. r.: Nataša Podhostnik)

MATEMATIKA

Tekmovanje za Vegovo priznanje (Kenguru)

Na šolskem tekmovanju so bronasta priznanja dobili:

- 1. r. - Alja Deržaj (mentorica: Mojca Pavlinič)
- 1. r. - Nika Kuzma (mentorica: Mojca Pavlinič)
- 2. r. - Klara Markovič (mentorica: Mojca Pavlinič)
- 2. r. - Mihael Matkovič (mentorica: Mojca Pavlinič)
- 3. r. - Daša Bahor (mentorica: Nada Klobučar)
- 3. r. - Mojca Fink (mentorica: Nada Klobučar)
- 4. r. - Žiga Gašperič (mentorica: Ivanka Šuštarich)
- 4. r. - Kaja Deržaj (mentorica: Ivanka Šuštarich)
- 5. r. - Maja Šterk (mentorica: Sabina Lukežič)
- 6. r. - Ana Štajdohar
- 6. r. - Tjaša Rogina
- 7. r. - Špela Švajger
- 8. r. - Nina Helena Basarac
- 9. r. - Kristjan Panjan

Špela Švajger, Nina H. Basarac in Kristjan Panjan so se uvrstili na regijsko tekmovanje. **Kristjan Panjan** je osvojil **srebrno Vegovo priznanje**. (mentorica učencem od 6. do 9. r.: Ljiljana Jankovič)

LOGIKA

Bronasto priznanje je na šolskem tekmovanju osvojilo 22 učencev:

- 2. r. - Nika Kuzma (mentorica: Mojca Pavlinič)
- 2. r. - Klara Markovič (mentorica: Mojca Pavlinič)
- 3. r. - Daša Bahor (mentorica: Nada Klobučar)
- 4. r. - Kaja Deržaj (mentorica: Ivanka Šuštarich)
- 4. r. - Nina Rogina (mentorica: Ivanka Šuštarich)
- 5. r. - Maja Šterk (mentorica: Sabina Lukežič)
- 5. r. - Eva Puhek (mentorica: Sabina Lukežič)
- 5. r. - Veronika Plut (mentorica: Sabina Lukežič)
- 6. r. - Ana Štajdohar
- 6. r. - Nastja Gorše
- 6. r. - Tjaša Rogina
- 6. r. - Manca Matkovič
- 6. r. - Marko Bahor
- 7. r. - Tanja Mihelič
- 7. r. - Špela Švajger
- 7. r. - Tadej Žagar
- 7. r. - Luka Kuzma
- 8. r. - Nina Helena Basarac
- 8. r. - Nejc Šuštarich
- 9. r. - Eva Metež
- 9. r. - Brigita Juršak
- 9. r. - Kristjan Panjan

Tri učenke (Tanja Mihelič, Nina H. Basarac in Eva Metež) naše šole so se udeležile državnega tekmovanja iz logike v OŠ Bršljin Novo mesto.
(mentorica učencem od 6. do 9. r.: Ljiljana Jankovič)

ANGLEŠČINA

Na šolskem tekmovanju so bronasto priznanje prejeli:

- 9. r. - Kristjan Panjan
- 9. r. - Jan Gašperič
- 9. r. - Urška Gorše

Urška Gorše se je uvrstila na regijsko tekmovanje, kjer je dosegla **srebrno priznanje**.

(mentorica: Julijana Turnšek-Heij)

ZGODOVINA

Na šolskem tekmovanju so sodelovali:

9. r. - Kristjan Panjan, ki je dobil bronasto priznanje

9. r. - Urška Gorše

9. r. - Brigita Juršak

Na regijsko tekmovanje sta se uvrstila Kristjan Panjan in Urška Gorše. (mentorica: Anita Vrtin)

BISTROUM

Šolskega tekmovanja so se udeležili vsi učenci iz 5. razreda (mentorica: Sabina Lukežič) in vsi učenci iz 6. in 7. razreda (mentorica: Anita Vrtin).

34. DRŽAVNO SREČANJE IN TEKMOVANJE MLADIH ČEBELARJEV

Nastja Saje, 6. r., in **Ana Štajdohar**, 6. r., sta si priborili **srebrno priznanje**.

Sodelovali so še:

2. r. - Tilen Hudelja

2. r. - Nejc Šimec

6. r. - Žana Jesih

6. r. - Anamarija Rožman

7. r. - Tanja Matkovič

7. r. - Špela Švajger

(mentorja: Anita Vrtin in Andrej Sitar)

ATLETIKA

Občinskega tekmovanja iz atletika so se udeležili tudi naši učenci.

V teku na 60 m je **3. mesto** osvojil **Kristjan Panjan** (v kategoriji starejših dečkov).

V teku na 60 m je **3. mesto** osvojila **Dalia Gorše** (v kategoriji mlajših deklic).

(mentor: Srečko Dražumerič)

ŠPORTNI KARTON

V tekmovanju za športni karton smo na naši šoli dosegli naslednje rezultate:

1. mesto: Kristjan Panjan (9. r.) - 64,5 točk

2. mesto: Jan Perko (3. r.) - 60,4 točk

3. mesto: Naja Gorše (4. r.) - 59,6 točk

(mentor: Srečko Dražumerič)

LIKOVNO PODROČJE

Priznanje za sodelovanje na 29. slikarskem EX-temperu so prejeli:

1. Katarina Pejčič, 9. r.
 2. Eva Metež, 9. r.
 3. Kristjan Jarnevič, 9. r.
- (mentorica: Jasmina Kobe)

TEKMOVANJE IZ CICI-VESELE ŠOLE

Sodelovali so vsi učenci:

1. in 2. razreda (mentorica: Mojca Pavlinič)
 3. razreda (mentorica: Nada Klobučar)
 4. razreda (mentorica: Ivanka Šuštarich)
- Vsi so prejeli priznanje za sodelovanje.

TEKMOVANJE IZ VESELE ŠOLE

Na šolskem tekmovanju so bronasto priznanje prejeli:

4. r. - Kaja Deržaj
4. r. - Žiga Gašperič
4. r. - Sara Puhek
4. r. - Nina Rogina
5. r. - Eva Puhek
5. r. - Maja Šterk
6. r. - Ana Štajdohar
6. r. - Katja Gašperič
6. r. - Nastja Gorše
6. r. - Manca Matkovič
7. r. - Tanja Mihelič
7. r. - Tanja Matkovič
8. r. - Nejc Šuštarich

Na državno tekmovanje sta se uvrstila Eva Puhek (5. r.) in Nejc Šuštarich (8. r.), ki se tekmovanja ni udeležil zaradi opravičljivih razlogov.

Eva Puhek je osvojila **srebrno priznanje**.

(mentorica: Ivanka Šuštarich)

SLOVENSKA BRALNA ZNAČKA

Na naši šoli so izvrstni bralci. Kar 78 % vseh učencev je pridno bralo knjige in usvojilo bralno značko.

Zlati bralci, ki so pridno brali vsa leta osnovne šole in vsako leto usvojili bralno značko, so:

9. r. - Brigita Juršak, Katarina Pejčić, Jan Gašperič, Jan Veselič, Urška Gorše, Eva Metež in Kristjan Panjan.

(mentorice: Mojca Pavlinič, Vesna Marija Frank, Nada Klobučar, Ivanka Šuštarich, Sabina Lukežič in Nataša Podhostnik)

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA

Vsi sodelujoči učenci so dobili **zlato priznanje**. To so:

4. r. - Luka Žvab

5. r. - Veronika Plut

5. r. - Eva Puhek

5. r. - Eva Švajger

5. r. - Maja Šterk

5. r. - Ana Pavlinič

6. r. - Ana Štajdohar

6. r. - Nastja Gorše

6. r. - Kaja Metež

6. r. - Marko Bahor

9. r. - Urška Gorše

9. r. - Kristjan Panjan

(mentorica: Julijana Turnšek-Heij)

PRAVLJIČNI POTUJOČI KOVČEK

V bralnem projektu so sodelovali vsi učenci 1. in 2. razreda.

(mentorici: Mojca Pavlinič, Vesna Marija Frank)

TEKMOVANJE ZA NAJ ZOBKE

Sodelovali so vsi učenci od 1. do 5. razreda.

Učenci 2. razreda so osvojili 1. mesto.

NASTOPI ZBORA V LETU 2010/2011

7. 11. 2010 - Proslava ob spomeniku komandanta Staneta na Lokvah (MPZ)

21. 12. 2010 - Novoletni koncert

23. 3. 2011 - Revija otroških pevskih zborov v Črnomlju

31. 3. 2011 - Revija mladinskih zborov v Črnomlju

26. 4. 2011 - Proslava za OF v Črnomlju

25. 5. 2011 - Veselje mladosti

(mentorica: Helena Konda)

RAČUNANJE JE IGRA

Sodelovali so vsi učenci od 1. do 5. razreda. Vsi so dobili priznanje za sodelovanje.
(mentorica: Nada Klobučar)

DRAMSKI KROŽEK

Naši učenci so se udeležili Srečanja dramskih skupin Bele krajine. Sodelovali smo z dvema skupinama: mlajšo in starejšo.
(mentorica: Sabina Lukežič)

MLADI RAZISKOVALCI

Učenka 8. r. **Nina Helena Basarac** in učenca 9. r. **Jan Gašperič** in **Kristjan Panjan** so v letošnjem letu izdelali raziskovalno nalogo z naslovom Rumen karton za biognojevko. Raziskali so vpliv biognojevke iz bioplinarne Lokve na belokranjsko okolje. Opravili so številne intervjuje z kmeti, prebivalci, predstavniki civilne iniciative Proteus, inšpektorjem za okolje in kmetijsko inšpektorico. Uvrstili so se na državno tekmovanje in prejeli **bronasto priznanje**.
(mentorici: Nataša Podhostnik in Anita Vrtin)

LITERARNI NATEČAJI

Gradim svet iz besed

Sodelovali so:

- 4. r. - Nuša Prijanovič (mentorica: Ivanka Šušтариč)
 - 5. r. - Eva Puhek (mentorica: Sabina Lukežič)
 - 6. r. - Aleš Basarac, Anamarija Rožman, Ana Štajdohar, Dalia Gorše, David Lozar, Eva Mušič, Kaja Metež, Katja Gašperič, Nastja Gorše, Nastja Saje, Tjaša Rogina
 - 7. r. - Špela Švajger, Tadej Žagar
 - 9. r. - Brigita Juršak, Eva Metež, Katarina Pejčič
- (mentorica učencem od 6. do 9. razreda: Nataša Podhostnik)

Z domišljijo na potep

Sodelovale so:

- 6. r. - Tjaša Rogina, Špela Garantini, Nastja Gorše, Ana Štajdohar
- 9. r. - Katarina Pejčič

Katarina Pejčič je za zgodbo prejela **2. mesto** po izboru glasovalcev in za nagrado bo njena zgodba izšla **kot samostojna knjiga**.

(mentorica: Nataša Podhostnik)

Knjiga, ki je spremenila/zaznamovala moje življenje

Natečaj je potekal v okviru Comenius Regio. Sodelovali sta **Nina Helena Basarac** (8. r.) in **Eva Metež** (9. r.).

Nina H. Basarac je s svojo zgodbo prepričala komisijo in njena zgodba je bila izbrana **med najboljše**. Izšla je v zborniku Ptice sanj.

(mentorica: Nataša Podhostnik)

Že 130 let gremo za vas v ogenj

Člani PGD Črnomelj so objavili razpis za literarni natečaj. Priznanje za sodelovanje so dobili:

6. r. - Aleš Basarac, Manca Matkovič, Ana Štajdohar, Nastja Saje

7. r. - Špela Švajger, Tadej Žagar

9. r. - Eva Metež, Katarina Pejčič

(mentorica: Nataša Podhostnik)

Napiši pesem o čistem morju

Natečaj je razpisal Adriatic Slovenija. Sodelovali so vsi učenci 5. razreda. Odločitev komisije še čakamo.

(mentorica: Sabina Lukežič)

Bela krajina – misel moja

Natečaj je potekal v okviru Jurjevanja. Sodelovala je Katarina Pejčič. Odločitev komisije še čakamo.

(mentorica: Nataša Podhostnik)

ŽUPANČIČEVA FRULICA

Šolskega tekmovanja za Naj deklamatorja so se udeležili učenci od 4. do 6. razreda. Komisija, v sestavi mentoric Ivanke Šuštarich, Sabine Lukežič in Nataše Podhostnik, se je odločila, da bosta na regijsko tekmovanje odšli:

5. r. - Eva Puhek,

6. r. - Nastja Gorše.

Potekalo bo 26. 5. 2011.

EVROPA V ŠOLI

V okviru EvŠ je potekal literarni natečaj. Sodelovali so:

4. r. - Kaja Deržaj, Nina Rogina (mentorica: Ivanka Šuštarich)

5. r. - Veronika Plut, Eva Puhek (mentorica: Sabina Lukežič)

Eva Puhek se je uvrstila na državni nivo.

V okviru EvŠ je potekal likovni natečaj. Sodelovali so:

2. r. - Tim Bukovec Kralj (mentorica: Mojca Pavlinič)

4. r. - Eva Kump (mentorica: Ivanka Šuštarich)

5. r. - Nik Režek Rončevič (mentorica: Sabina Lukežič)

6. r. - Ana Štajdohar, David Lozar, Aleš Basarac (mentorica: Jasmina Kobe)

7. r. - Nuša Simonič, Luka Kuzma, Tanja Matkovič, Tadej Žagar, Špela Švajger (mentorica: Jasmina Kobe)

Tim Bukovec Kralj in Eva Kump ter David Lozar so se uvrstili na državni nivo.

Tim Bukovec Kralj je za svoj izdelek osvojil **2. mesto v Sloveniji** v kategoriji 1. triada.

V okviru EvŠ je potekal natečaj projektних nalog.

Projektno nalogo z naslovom Lepo je učiti mlajše so izdelali učenci 7. razreda **Luka Kuzma, Špela Švajger** in **Tadej Žagar**. Izvedli so projekt prostovoljstva, s katerim so povezali učence od 5. do 9. razreda z vrtcem. Njihova projektna naloga se je uvrstila na državni nivo, kjer je prejela **1. mesto v Sloveniji**.

mentorici: Nataša Podhostnik in Anita Vrtin)

EVROPA V ŠOLI – Zaključna prireditev v Mariboru

10. 5. 2011 smo se ob 7. uri zjutraj odpravili na podelitev priznanj na likovnem in literarnem področju ter področju projektnih nalogah. Iz naše šole se je tega dogodka udeležilo 7 učencev.

Pot do Maribora je bila dolga in naporna. Ko smo prišli na cilj, smo si najprej ogledali Maribor. Nato smo si ogledali izdelke učencev na vseh področjih in kmalu se je že pričela prireditev.

Za uvod so nam pripravili nekaj baletnih in pevskih točk. Nato so začeli z razglasitvijo najboljših.

Jaz, Špela Švajger, Luka Kuzma in Tadej Žagar smo dosegli 1. mesto v Sloveniji v natečaju projektnih nalog. Tim Bukovec Kralj pa je dosegel 2. mesto na likovnem natečaju. Za nagrado za 1. mesto smo dobili brezplačne počitnice v katerem koli ČŠOD-ju in diplomo nacionalnega odbora. Tim Bukovec Kralj pa je dobil knjižno nagrado in diplomo nacionalnega odbora.

Čeprav je naša šola majhna, imamo veliko uspehov.

Po končani prireditvi so nas odpeljeli na kosilo. Nato smo imeli še eno uro časa, da smo šli malo v trgovine. V Celju smo imeli še zadnji postanek na poti domov. Ustavili so nam pred trgovskim centrom Qlandia. Tam smo se imeli zelo lepo, ampak je čas hitro minil in kmalu smo morali oditi domov.

Domov smo prišli okoli 19. ure. Bilo nam je zelo lepo in si še želimo takšnih izletov.

Špela Švajger, 7. r.

Novinarji:

Brigita Juršak (urednica), Eva Metež, Katarina Pejčić, Špela Prijanovič, Staša Jesih, Jan Gašperič, Živko Blagojevič, Nina Helena Basarac, Tanja Mihelič in Špela Švajger

Mentorica:

Nataša Podhostnik

Šola:

OŠ Komandanta Staneta Dragatuš

Šolsko leto:

2010/2011

Naklada:

100 izvodov

Cena:

3 evre

Tisk:

Bucik, d.o.o.

Oblikovanje in urejanje:

Novinarji + mentorica

Naslovnica:

Nina Helena Basarac